

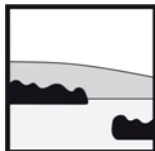

CONCELLO DE PADRÓN
PLAN ESPECIAL DE PROTECCIÓN
DO CONXUNTO HISTÓRICO DE PADRÓN

DOCUMENTO AMBIENTAL ESTRATÉXICO

NOVEMBRO 2020

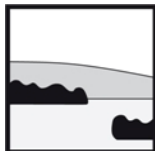
Oficina de Planeamiento, S. A.
Juan Flórez, 106, 19º A-D
15005 A Coruña (España)

opsa @ odepsa.com
telf (34) 981 272 151
fax (34) 981 145 629

PLAN ESPECIAL DE PROTECCIÓN DO CONXUNTO HISTÓRICO DE PADRÓN

DOCUMENTO AMBIENTAL ESTRATÉXICO

NOVIEMBRE 2020

Oficina de Planeamiento, S. A.
Juan Flórez, 106, 19º A-D
15005 A Coruña (España)

opsa @ odepsa.com
telf (34) 981 272 151
fax (34) 981 145 629

PLAN ESPECIAL DE PROTECCIÓN DO CONXUNTO HISTÓRICO DE PADRÓN

DOCUMENTO AMBIENTAL ESTRATÉXICO

NOVIEMBRE 2020

O Documento Ambiental Estratéxico do PLAN ESPECIAL DE PROTECCIÓN DO CONXUNTO HISTÓRICO DE PADRÓN, foi producido pola Oficina de Planeamiento, S.A. para o Concello de Padrón.

O Documento Ambiental Estratéxico do PLAN ESPECIAL DE PROTECCIÓN DO CONXUNTO HISTÓRICO DE PADRÓN foi realizado polo economista-urbanista Ánxel Viña Carregal e o arquitecto-urbanista Alfonso Díaz Revilla, concluíndo a súa redacción en data 20 de novembro de 2020.

Os autores,

Asdo.: Ánxel Viña Carregal
Economista-urbanista

Asdo.: Alfonso Díaz Revilla
Arquitecto-urbanista

Oficina de Planeamiento, S. A.
Juan Flórez, 106, 19º A-D
15005 A Coruña (España)

opsa @ odepsa.com
telf (34) 981 272 151
fax (34) 981 145 629

PLAN ESPECIAL DE PROTECCIÓN DO CONXUNTO HISTÓRICO DE PADRÓN

DOCUMENTO AMBIENTAL ESTRATÉGICO

NOVIEMBRE 2020

EQUIPO REDACTOR

Dirección Equipo:

Ánxel Viña Carregal. Economista-urbanista. Director do Plan.

Alfonso Díaz Revilla. Arquitecto-urbanista.

Equipo Técnico:

Mª Dolores Gómez Míguez. Arquitecta-urbanista.

Ana Marquina Torres. Arquitecta-urbanista.

Alberto Forján Roibal. Arquitecto-urbanista.

María Viña Segura. Arquitecta-urbanista.

Estella Freire Pérez. Arquitecta-urbanista.

Fernando López Alsina. Dr. en Xeografía e Historia.

Manuel-Anxo López-Felpeto Gómez. Historiador e Arqueólogo.

Miguel Díaz Varela. Licenciado en Ciencias Biolóxicas.

Colaboradores temáticos:

Patrimonio Natural:

Jaime Fagúndez Díaz. Dr. en Bioloxía.

Recoñecemento de Campo:

Ana Cancela Carollo. Arquitecta-urbanista.

PLAN ESPECIAL DE PROTECCIÓN DO CONXUNTO HISTÓRICO DE PADRÓN

DOCUMENTO AMBIENTAL ESTRATÉXICO

NOVEMBRO 2020

ÍNDICE	PÁX
1. INTRODUCCIÓN	3
2. DIRECTRICES E OBOECTIVOS PARA A REDACCIÓN DO PLAN ESPECIAL	5
3. ALCANCE E CONTIDO DO PLAN ESPECIAL. ALTERNATIVAS CONSIDERADAS	9
3.1. ALCANCE E CONTIDO	9
3.2. DEFINICIÓN DE ALTERNATIVAS CONSIDERADAS	13
4. O DESENVOLVEMENTO PREVISIBLE DO PLAN ESPECIAL	15
5. CARACTERIZACIÓN DO MEDIO ANTES DO DESENVOLVEMENTO DO PLAN ESPECIAL	19
6. POTENCIAIS EFECTOS AMBIENTAIS DO PLAN ESPECIAL	21
7. INCIDENCIAS PREVISIBLES SOBRE PLANS E DIRECTRICES XERAIS E SECTORIAIS RELACIONADOS	23
7.1. ANTECEDENTES DE PLANEAMENTO	23
7.2. PLANS E DIRECTRICES XERAIS E SECTORIAIS RELACIONADOS	33
8. XUSTIFICACIÓN DA APLICACIÓN DO PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉXICA SIMPLIFICADA	45
9. XUSTIFICACIÓN DA SELECCIÓN DE ALTERNATIVAS CONSIDERADAS	47
10. MEDIDAS PREVISTAS PARA CONSERVAR O MEDIO AMBIENTE	49
11. MEDIDAS PREVISTAS PARA O SEGUIMENTO AMBIENTAL DO PLAN	53

1. INTRODUCCIÓN

O presente Documento Ambiental Estratéxico (DAE) é parte integrante do procedemento administrativo de Avaliación Ambiental Estratéxica ao que é sometido o Plan Especial de Protección do Conxunto Histórico de Padrón.

A entrada en vigor da “Ley 9/2006 sobre evaluación de los efectos de determinados planes y programas en el medio ambiente”, que foi derogada pola Lei 21/2013, de 9 de decembro, de avaliación ambiental, introduce na lexislación española a avaliación ambiental como un instrumento que permite integrar os aspectos ambientais na toma de decisións de plans e programas, incorporando ao novo dereito interno a Directiva 2001/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, de 27 de xuño de 2001, e implica que a planificación urbanística deba ter como referente a utilización racional do territorio para compatibilizar o desenvolvemento e o dinamismo económico necesario coa cohesión social, o respecto ao medio ambiente e a calidade de vida das xeracións presentes e futuras.

Así, a Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental, establece que o promotor do plan ou programa deberá presentar ante o órgano substantivo, xunto coa documentación esixida pola lexislación sectorial, unha solicitude de inicio da avaliación ambiental estratéxica simplificada, acompañada do borrador do plan ou programa e dun Documento Ambiental Estratéxico.

Con estes antecedentes, o Concello de Padrón como promotor do Plan Especial subscribe este documento que dá resposta aos requirimentos establecidos na lexislación vixente, así como ao especificado pola Secretaría Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental da Consellería de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio; documento que servirá de punto de comezo do procedemento polo que o Plan Especial de Protección do Conxunto Histórico se somete á Avaliación Ambiental Estratéxica.

Imaxe actual do Conxunto Histórico de Padrón (PNOA 2017)

2. DIRECTRICES E OBXECTIVOS PARA A REDACCIÓN DO PLAN ESPECIAL

En relación ás políticas urbanísticas, a redacción do Plan Especial esixe explicitar algúns elementos conceptuais que expliquen a orientación cultural e metodolóxica que se pretende dar á tarefa de organización e definición das súas determinacións.

Neste senso, a superposición de actuacións con reflexo físico no conxunto protexido é complexa e non é metodoloxicamente adecuado pretender basear os elementos de protección propios do Plan Especial sobre simples definicións normativas fixadas nun momento histórico e nunhas condicións socioeconómicas concretas. Antes ben, a riqueza da formación do conxunto histórico esixe descubrir aquelas pautas constantes que, proxectadas ao futura nun proceso dinámico, permitan reproducir satisfactoriamente esquemas xerais de comportamento, antes que criterios de autoridade urbana que dificilmente se sosteñan no tempo.

Esta manifestación leva consigo a necesidade tanto de coñecer profundamente o pasado como de introducir na proxección do porvir cantos elementos de carácter urbanístico (na concepción máis ampla da expresión) condicionen hoxe o proceso de transformación e recuperación do conxunto histórico.

Así, resulta por igual inconveniente acercarse á regulación urbanística desde criterios ultra-proteccionistas que descoñecen a realidade cambiante e complexa da formación histórica do conxunto, como aproximarse a ela desde posicións de falta de respecto ao seu substrato histórico. O conxunto de acontecementos que se expresan no patrimonio cultural urbano supuxo un tecer e destecer, que induce unha complexidade formal, sinónimo de riqueza expresiva.

As normas que se substancien no Plan Especial téñense que formular desde a comprensión desta complexidade na formación do conxunto histórico, o que supón:

- Inducir o mantemento do equilibrio entre a utilización social do conxunto e o espazo arquitectónico. A regulación intelixente dos usos, partindo da preeminencia do uso residencial, debe plantearse non desde exclusións simplistas de determinados usos, e menos polo que representan determinados ámbitos do conxunto histórico como pezas centrais da Vila con actividades vinculadas a esa propia centralidade, senón desde a comprobación dos impactos destes no equilibrio xeral, tanto sociolóxico como arquitectónico.
- Fixar unhas pautas de intervención que, desde o punto de vista arquitectónico, induzan á interiorización, no proceso de deseño, do lugar e do comportamento construtivo adecuado ao mesmo e ao uso previsto. Fronte ao mimetismo acrítico e o

“restauracionismo” hai que admitir a introdución do contemporáneo inscrito na cadea pacífica de acontecementos históricos da diferente formación e transformación da Vila presente.

- Recoñecer o contido da expresión “patrimonio arquitectónico” desde a valoración ao tempo das partes (os edificios) e da suma das partes (o espazo público e o conxunto urbano) relacionadas de forma dialéctica e non simple.
- Non deleitarse imprudentemente no pasado visible cando pequenas intervencións van socavando a razón profunda de ser do ambiente arquitectónico; cando transformacións puntuais poden estar realizándose desde unha inadecuación entre tipoloxía arquitectónico-construtiva e uso.
- A intervención pública debe realizarse desde a exemplificación arquitectónica, desde a demostración de que a arquitectura, reflexo da nosa época, pode desenvolverse valorando e respectando a memoria do pasado, sen concesións ao exhibicionismo nin renuncia ao noso momento cultural.

O proceso de redacción do Plan Especial debe entenderse como unha aproximación sucesiva ao establecemento dun método, consensuado publicamente, de intervención no conxunto histórico desde parámetros de coñecemento do mesmo e actitude programática.

De aí que as accións institucionais de exemplificación do método de intervención que se podan implementar teñen unha especial significación para un documento que non se propón como mera referencia normativa, senón como instrumento á par de protección decidida e de intervención positiva na mellora das condicións funcionais e formais do ámbito e na correcta proxección cara o futuro das pautas históricas de comportamento formal que permitiron dispoñer na actualidade deste valioso conxunto urbano.

Por último a dimensión programadora será a que faga do Plan Especial un instrumento urbanístico non só regulador senón -e principalmente- un instrumento de intervención capaz de alcanzar obxectivos no proceso de rehabilitación integral, a partir da súa avaliación económica e consecuentemente dunha previsión orzamentaria -plurianual na súa concepción- á que se sumarán os recursos privados que se mobilicen no proceso de rehabilitación e as medidas de natureza fiscal e de fomento.

O Plan Especial debe aspirar non só a programar o desenvolvemento do investimento público directo en infraestruturación, de significativa importancia dadas as deficiencias detectadas nas infraestruturas de abastecemento e saneamento por mor da súa obsolescencia, e dotación do conxunto histórico para fomentar a súa recuperación urbana, senón tamén a proxectar escenarios para a rehabilitación integral dos edificios que deban ser conservados, mediante a elaboración dun **Programa de Rehabilitación** que integre as previsións e recursos das políticas xerais de vivenda. O Programa de Rehabilitación estimará os recursos necesarios para a rehabilitación integral e deseñará as medidas de axuda e fomento á rehabilitación de vivenda e de recuperación e modernización da actividade comercial e económica en xeral.

En resumo trátase de incardinar as determinacións do Plan Especial de Protección do Conxunto Histórico de Padrón no novo marco legislativo xurdido nos últimos anos, baixo as seguintes directrices:

- Potenciar as políticas de rehabilitación extensivas.
A rehabilitación como expresión da recuperación ten que ser unha iniciativa difusa, viable, branda e baseada no desenvolvemento dos oficios, orientada á creación e fixación de emprego cualificado; en definitiva sustentable.
- Desenvolver unha política de cualificación do espazo público.
A recuperación urbana: funcional e socioeconómica, como marco esixe un tratamento global, estrutural e territorial, que debe acompañarse da renovación do nivel de infraestruturación de servizos básicos.
- Enriquecer o ámbito de usos representativos e dotacións de importante centralidade.

Cómpre salientar a importancia selectiva das intervencións e remodelacións, orientadas estratexicamente como motores de difusión e posta en valor do conxunto, vinculadas coas políticas de rehabilitación e restauración.

- Permeabilizar a trama urbana cara os espazos ambientais do río Sar, abordando a resolución de importantes aspectos funcionais: accesibilidade peonil, espazos de recepción, equipamentos; que en calquera caso garantan o mantemento deste recurso.
- O Plan haberá de superar o concepto meramente catalogador para integrarse nun concepto urbanístico de proxecto con atención aos aspectos de remate, paisaxe, perfil e proporción.

3. ALCANCE E CONTIDO DO PLAN ESPECIAL. ALTERNATIVAS CONSIDERADAS

3.1. ALCANCE E CONTIDO

O ámbito do *Plan Especial de Protección e Rehabilitación do Conxunto Histórico de Padrón (PE-1)* é o delimitado nos Planos de Ordenación do vixente Plan Xeral de Ordenación Urbana, e comprende o Xardín da Vila, así como a Vila Histórico-Artística de Padrón, tal e como se recolle na súa normativa.

"PE-1. Plan Especial de Protección e Rehabilitación do Conxunto Histórico de Padrón.

No ámbito delimitado neste Plan Xeral, contido nos Planos de Ordenación, desenvolverase a ordenación pormenorizada do conxunto histórico que comprende a delimitación sinalada polo Decreto de 11 de xaneiro de 1946 (BOE 28.01.46). Esta delimitación, que abrangue o Xardín da Vila, así como a Vila Histórico-Artística de Padrón constituirá o ámbito do Conxunto Histórico como Ben de Interese Cultural, segundo se define nos art. 15.3. e 20.1 da L.P.H.E. O Plan Especial de Protección e Rehabilitación realizará a ordenación pormenorizada de dito Conxunto Histórico segundo se define nos art. 20 e 21 da L.P.H.E., e de acordo cos art. 84 de L.S. e 78 D.E.R.P.

Establécense como obxectivos xerais de dito Plan Especial os seguintes:

- a) Estudo dos valores urbanísticos de todo o ámbito.*
- b) Preservar o patrimonio monumental histórico-artístico, arquitectónico e arqueolóxico, así como a súa posta en valor mediante a asignación de usos e normas axeitados en cada caso.*
- c) Identificación de áreas nas que sexa conveniente a intervención integrada de rehabilitación.*
- d) Definición das características xerais arquitectónicas das remodelacións urbanas, garantindo a súa axeitada inserción paisaxística e integración co contorno territorial.*
- e) Reequipamento e mellora dos servizos e dotacións públicas.*
- f) Segundo a L.P.H.E., o Plan establecerá para todos os usos públicos o orde prioritario da súa instalación nos edificios e espazos públicos.*
- g) Catalogación dos edificios e elementos protexidos.*
- h) Catalogación dos conxuntos urbanos que teñan que ser protexidos.*
- i) Fixará os criterios arquitectónicos das intervencións sobre os inmobles existentes co obxectivo da súa consolidación ou rehabilitación."*

O Plan Xeral vixente establece na súa normativa as determinacións de ordenación para o ámbito do Plan Especial. Na marxe dereita do río Sar, na área de Trabanca onde se sitúa o Convento do Carme, establécese a ordenanza URBO, Ordenanza de Solo Urbano Residencial do Barrios Orixinarios da Vila; mentres que na outra marxe do río, na área onde se sitúa o Casco Antigo, establécese a ordenanza URNA, Ordenanza de Solo Urbano Residencial en Núcleo Antigo.

Os obxectivos previstos polo Plan Xeral son regular as moderadas actuacións posibles, en tanto non se aprobe o correspondente Plan Especial, de xeito que non se produza menoscabo sobre os bens catalogados, promovendo a consolidación e potenciación dos

aspectos ambientais, respectando a estrutura urbana, tipoloxía e carácter, propiciando as obras de conservación, consolidación, restauración e rehabilitación, e fixando as directrices para a integración contextual dos demais casos.

Neste contexto, a lexislación urbanística veu a engadir, ás técnicas tradicionais de policía e fomento no tocante á conservación e protección, a técnica do planeamento. O seu carácter integrador de diferentes perspectivas e a súa adaptabilidade ás circunstancias concretas do ámbito territorial sobre o que opera, fan do Plan Especial un instrumento capaz de permitir unha intervención que incida nas bases mesmas dos procesos patolóxicos que ameazan ao patrimonio e aos conxuntos históricos.

No entramado previsto de figuras de planeamento urbanístico pola Lei 2/2016 do Solo de Galicia, a figura do Plan Especial, e en concreto a do Plan Especial de Protección, constitúe un instrumento de funcionalidade variada, que se caracteriza precisamente pola especificidade dos aspectos que aborda, co seu único teito na expresa prohibición legal de substituír ao Plan Xeral en canto instrumento de ordenación integral do territorio.

A documentación dos Plans Especiais regúlase no artigo 184 do RLSG:

“...

Artigo 184. Documentación dos plans especiais

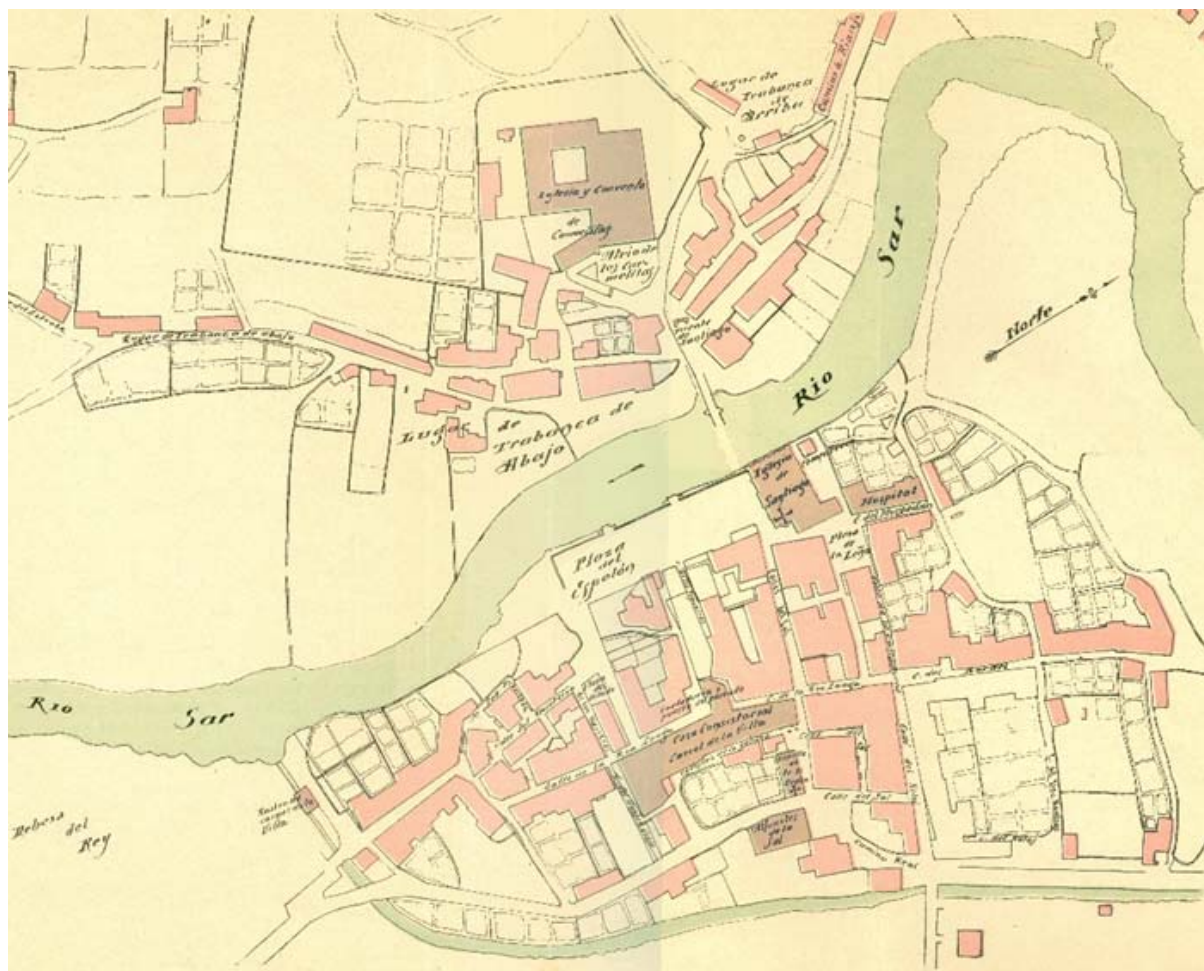
1. *Con carácter xeral, e sen prexuízo do disposto nos artigos 181.3 e 182.2, respecto da documentación dos plans especiais de reforma interior, as determinacións ás cales se refiren os artigos anteriores concretaranse nos documentos seguintes:*
 - a) *Memoria, que se dividirá en:*
 - a.1) *Parte informativa, que recolla os datos e as referencias precisas para a delimitación do ámbito de actuación e a definición das súas características concretas.*
 - a.2) *Parte xustificativa, que estableza a conveniencia e oportunidade de redacción do plan especial de que se trate, dos seus obxectivos e determinacións, así como o cumprimento da normativa sectorial e urbanística, e a súa coherencia co plan xeral de ordenación municipal, cando exista, e cos instrumentos de ordenación do territorio.*
 - b) *Relación das persoas titulares dos terreos afectados polo plan especial segundo datos catastrais.*
 - c) *Estudos complementarios necesarios en función da súa finalidade.*
 - d) *Planos de información a escala adecuada.*
 - e) *Planos de ordenación a escala adecuada.*
 - f) *Ordenanzas de edificación e usos do solo, cando se trate de plans especiais de reforma interior.*
 - g) *Normas de protección, cando se trate de plans especiais desta natureza.*
 - h) *Normas técnicas e parámetros da edificación aos cales deban axustarse os proxectos técnicos, cando se trate de desenvolver sistemas xerais ou obras de infraestruturas de comunicación e de servizos, ou en calquera outro caso que se considere necesario.*
 - i) *Avaliación económica da implantación dos servizos e da execución das obras de urbanización, incluíndo a conexión aos sistemas xerais e, se é o caso, as obras de ampliación ou reforzo deles. O plan especial incluírá, dentro do estudo económico, unha memoria de viabilidade económica, en termos de rendibilidade, cando así o exixa a lexislación estatal e co contido sinalado nela.*
 - j) *Catálogo, se é o caso, de conformidade co establecido nos artigos 195 a 198.*

Sen prexuízo das medidas protectoras que os plans xerais e os instrumentos de ordenación do territorio establezan, poderanse incluír nos catálogos dos plans especiais relación de bens concretos que, situados en calquera clase de solo, deban ser obxecto de conservación e mellora, sempre que formen parte do ámbito do plan especial de que se trate.

2. *A documentación dos plans especiais terá o grao de precisión adecuado aos seus fins.*
3. *As modificacións que os plans especiais introduzan respecto da ordenación detallada xa establecida polo planeamento xeral xustificaranse adecuadamente na documentación do plan especial, de acordo co establecido nos artigos 157 e 158.*

...

Este instrumental de planeamento vén a complementarse cos catálogos dos elementos obxecto de especial protección.

Por último, no caso do conxunto histórico de Padrón, a redacción do Plan Especial debe vir acompañada da implementación de medidas de normalización administrativa en relación ao tratamento que se lle debe dar dende a aplicación da lexislación de patrimonio cultural, superando o esquematismo e a insuficiencia actual. Non basta coa regulación do Decreto 11.01.1946, polo que se declara Xardín Histórico ao Xardín Botánico da Vila de Padrón ou a

xenérica de Paraxe Pintoresca regulada no Real Decreto 3.260/1977. O carácter do conxunto, a importancia das pegadas históricas e a singular presenza Xacobeá aconsella, dende o estudo do proceso histórico da formación da Vila, superar as insuficiencias que veñen arrastrando, máis aló do pormenorizado catálogo contido no Plan Xeral.

3.2. DEFINICIÓN DE ALTERNATIVAS CONSIDERADAS

Conforme ao establecido na Lei 21/2013 de avaliación ambiental, o órgano promotor debe definir unhas alternativas razoables, técnica e ambientalmente viables, incluídas entre outras a alternativa cero, que teña en consideración os obxectivos e o ámbito territorial de aplicación do plan.

Conforme ao anterior, o presente documento establece as seguintes alternativas posibles:

Alternativa 0: Ou de inactividade que conlevaría o incumprimento das determinacións do Plan Xeral vixente e a continuidade da situación actual na que se carece de normativa específica de regulación desde a perspectiva integral do conxunto histórico.

Alternativa 1: A redacción dun Plan Especial baseado no desenvolvemento das determinacións establecidas no vixente Plan Xeral para a ordenanza de Solo Urbano Residencial en Núcleo Antigo (URNA), facéndooas extensivas ao núcleo histórico de Trabanca, perfeccionando os elementos de catalogación e solventando o seu actual carácter transitorio , así como no desenvolvemento das determinacións específicas de protección establecidas na Lei 5/2016 do Patrimonio Cultural de Galicia, no sentido de garantir a pervivencia do patrimonio arquitectónico catalogado e dos valores ambientais e paisaxísticos do contorno, co alcance propio dun Plan Especial de Protección dos regulados na Lei do Solo de Galicia.

Alternativa 2: A redacción dun Plan Especial de Protección que, baseado igualmente nas determinacións do Plan Xeral e no cumprimento da Lei 5/2016 do Patrimonio Cultural de Galicia en canto instrumento de protección, vaia máis aló da simple protección e articule políticas e programas de salvagarda, recualificación e rehabilitación do patrimonio construído, na liña da experiencia acumulada nos últimos anos pola Oficina municipal de Rehabilitación; homoxeneice o nivel de determinacións entre as diferentes partes do conxunto; incorpore o espazo público como obxecto fundamental das súas accións, defina as áreas de reforma a través das cales resolver problemas de bordo dentro das previsións da Lei do Solo de Galicia e axude á normalización da protección administrativa dun conxunto de singular importancia no ámbito Xacobeo.

4. O DESENVOLVEMENTO PREVISIBLE DO PLAN ESPECIAL

Establecida con anterioridade a categorización do Plan Especial na dupla vertente de plan de protección, en canto debe propoñer medidas destinadas a salvagardar do patrimonio cultural, e de plan de rehabilitación, en canto debe ordenar e programar actuacións dirixidas a recuperar e impulsar os valores sociais, culturais, económicos, ambientais, edificatorios e funcionais do casco, o desenvolvemento previsible do Plan Especial é o de representar un instrumento marco para estas políticas de rehabilitación e protección sustentadas na valoración e mantemento da estrutura urbana actual fronte á súa substitución, na salvagarda do patrimonio arquitectónico, cultural, ambiental e paisaxístico; na recuperación do uso residencial e da actividade económica complementaria; na mellora das condicións de vida, evitando o deterioro da zona, e, por último, na integración da zona no contexto funcional da Vila sobre a base da mellora do espazo público e as infraestruturas.

5. CARACTERIZACIÓN DO MEDIO ANTES DO DESENVOLVEMENTO DO PLAN ESPECIAL

Na análise da caracterización do medio antes do desenvolvemento do Plan Especial debe diferenciarse entre o medio natural e o medio social e construído.

Dende o punto de vista do medio natural, paisaxístico e ambiental, dous son os elementos naturais que caracterizan o ámbito: o río Sar, ás beiras do cal se desenvolve a Vila de Padrón, e o Monte Santiaguiño, exterior ao ámbito e ao pé do cal se sitúa.

A planeidade orográfica condiciona en gran medida o asentamento do Casco Antigo de Padrón, situado nun profundo val preto da desembocadura do río Sar no río Ulla e encaixado entre suaves cadeas montañosas que, principalmente polo oeste, se pronuncian con fortes pendentes cara ao río Sar, configurando un potente telón de fondo na paisaxe do Casco Antigo.

O río Sar no seu último tramo, á altura de Iria Flavia, desdóbrase en dous cursos. Un deles atravesa o ámbito do Plan Especial cruzando de norte a sur o Casco Antigo e dividíndoo en dúas pezas, e o outro foi rectificadado e canalizado, mediante unha importante obra hidráulica dirixida a paliar os riscos de inundación na Vila, desviándoo do leito histórico e levándoo entre a estrada N-550 e a vía do ferrocarril.

Sinalar, así mesmo, que o treito do río Sar incluído no ámbito do Plan Especial forma parte da ZEC ES1140001 Sistema Fluvial Ulla-Deza. Actualmente está canalizado mediante estruturas pétreas a ambas marxes ao seu paso pola Vila, que formalizan dous paseos fluviais de carácter urbano e que conteñen dous colectores de saneamento de bordo, o que o leva a ser considerado polo Plan Director da Rede Natura 2000 Galicia como Unidade Ambiental UA810 Núcleo de Poboación.

Dende o punto de vista do medio social e construído, o ámbito caracterízase por:

- **A perda de poboación e o aumento da súa idade media.**

A poboación do Conxunto Histórico de Padrón rexistra, no período 2001-2011, unha perda total de 88 habitantes, case un -5,6% da súa poboación, algo maior que a municipal (dun -4%). Deste modo, a poboación do ámbito que representaba máis do 56,4% da poboación da Vila de Padrón en 2001, pasou a representar o 48,8% en 2011, representando a poboación que habita nas áreas históricas do Plan Especial un significativo 29,7% en 2011.

Aínda que a estrutura de idades mostra un importante grao de envellecemento da poboación residente, cun 19,44% da mesma maior de 65 anos, esta porcentaxe está por debaixo da media municipal (21,41%), sendo as áreas renovadas as responsables das boas cifras de poboación maior de 65 anos (un 15,66%) mentres que nas áreas históricas este intervalo de poboación representa o 21,85% da poboación (maior en A Trabanca, situación practicamente igual á do termo municipal. Sendo maior en A Trabanca, cun 25,67%, fronte a una moderación do avellentamento na Vila Histórica, cun 20,31%.

. **A estabilidade da actividade económica.**

A posición intermedia de Padrón e as súas relacións directas tanto coa cidade de Santiago como cos municipios costeiros próximos, permítenlle continuar desenvolvendo unha función dinamizadora a nivel comarcal, función que vén desempeñando ao longo dos anos, contribuíndo á incorporación e fixación da poboación tanto no concello coma no seu contorno.

A existencia dun núcleo urbano como a Vila de Padrón, que alberga as actividades principais vencelladas ao sector servizos dentro dun ámbito comarcal, propicia o desenvolvemento de actividades pertencentes a outros sectores, principalmente o comercio, garantindo as sinerxías entre eles e permitindo a consolidación do núcleo urbano, tanto a nivel económico como a nivel social.

. **A desocupación e o estado dos edificios.**

No que se refire á ocupación, dos 390 edificios do casarío susceptibles de estar ocupados o 30,5% están totalmente desocupados e dos 241 edificios anteriores a 1960 que compoñen o casarío, están totalmente desocupados o 44%.

O grao de desocupación dos edificios antigos do ámbito afecta ao estado xeral do conxunto histórico e incide nas súas características sociais e económicas e condicionará decisivamente as medidas de recuperación urbana do conxunto.

Dos 390 edificios obxecto de análise, o 60% están en bo estado, o 25,6% están en estado regular e o 14,1% están en mal ou moi mal estado. Do conxunto de edificios anteriores a 1960, o 47,4% están en bo estado, o 28,9% en estado regular e o 23,7% en mal ou moi mal estado. Os resultados indican un mellor estado dos edificios antigos da Vila Histórica con respecto aos do barrio de Trabanca.

6. POTENCIAIS EFECTOS AMBIENTAIS DO PLAN ESPECIAL

Segundo o establecido na Lei 21/2013 de avaliación ambiental, o órgano promotor debe identificar, describir e avaliar os probables efectos significativos sobre o medio ambiente que poidan derivarse da aplicación do Plan ou Programa.

Así, e de acordo coas directrices establecidas con anterioridade para a redacción do Plan Especial de Protección, sustentadas na valoración e mantemento da estrutura urbana actual; na salvagarda do patrimonio arquitectónico, cultural e ambiental; na recuperación do uso residencial e da actividade económica complementaria; e, por último, na mellora das condicións de vida, evitando o deterioro da zona; **estímase que os previsibles efectos ambientais xerados pola actuación non son significativos**, todo o contrario, representan unha oportunidade de revitalizar a área de maior significación patrimonial de Padrón, e isto tanto no que se refire aos **efectos sobre a paisaxe urbana**, onde se manterá o actual perfil característico da súa implantación e se establecerán as condicións que sexan do caso para os efectos de supresión de impactos, así como a regulación das actuacións de soterramento de infraestruturas; para os **efectos sobre a mobilidade**, con predominio de fluxos peonís fronte aos rodados, afrontando o problema do aparcamento sobre a base dunha estrutura viaria basicamente pechada; e para os **efectos sobre o patrimonio cultural e ambiental**, onde se articula a súa protección mediante o establecemento dun catálogo e a regulación das actuacións autorizadas, e a preservación e mantemento no seu estado actual das marxes do río Sar, incorporadas á Rede Natura 2000, parcialmente canalizadas.

Dito isto, a continuación enuméranse as variables sobre as que o planeamento urbanístico pode producir afeccións ou polas que se pode ver afectado.

- Paisaxe:

O Plan prestará especial atención ao tipo edificatorio que caracteriza o perfil urbano do Conxunto, introducindo actuacións de corrección de elementos inconexos, soterraneización de infraestruturas e mellora do espazo público.

- Patrimonio cultural:

O Plan incluírá unha análise pormenorizada das edificacións, espazos públicos e elementos urbanos nos que concorran valores arquitectónicos e/ou históricos, establecendo os graos de protección conforme ao establecido na Lei do Patrimonio Cultural de Galicia.

Igualmente o Plan deberá incorporar as medidas necesarias para garantir a súa protección e conservación, así como promover as actuacións de mantemento e

rehabilitación necesarias para a recuperación e revitalización urbana do conxunto e a súa consolidación como espazo central da Vila.

- Ocupación do territorio:

O Plan propoñerá determinacións específicas sobre as intervencións para rexenerar, dinamizar e enriquecer o tecido urbano; o establecemento de áreas peonís e as actuacións sobre os espazos públicos e o equipamento comunitario, sen propiciar novas ocupacións do territorio.

- Economía e sociedade:

O Plan analizará, mediante o diagnóstico da demografía, o emprego e as actividades económicas, as demandas de rehabilitación do tecido de actividades e do parque de vivendas.

- Mobilidade:

Os problemas relacionados coa mobilidade -accesibilidade, afluencia de tráfico rodado, aparcamento nos espazos estanciais, dificultade de mobilidade peonil- se terán en conta na elaboración do Plan, así como a creación de novas áreas peonís e de ordenación do tráfico rodado, dentro do alcance e marco competencial do planeamento.

7. INCIDENCIAS PREVISIBLES SOBRE PLANS E DIRECTRICES XERAIS E SECTORIAIS RELACIONADOS

7.1. ANTECEDENTES DE PLANEAMENTO

O Plan Xeral de Ordenación Municipal

O ámbito do *Plan Especial de Protección e Rehabilitación do Conxunto Histórico de Padrón (PE-1)* é o delimitado nos Planos de Ordenación do vixente Plan Xeral de Ordenación Urbana, e comprende o Xardín da Vila, así como a Vila Histórico-Artística de Padrón, tal e como se recolle na súa normativa.

“PE-1. Plan Especial de Protección e Rehabilitación do Conxunto Histórico de Padrón.

No ámbito delimitado neste Plan Xeral, contido nos Planos de Ordenación, desenvolverase a ordenación pormenorizada do conxunto histórico que comprende a delimitación sinalada polo Decreto de 11 de xaneiro de 1946 (BOE 28.01.46). Esta delimitación, que abrangue o Xardín da Vila, así como a Vila Histórico-Artística de Padrón constituirá o ámbito do Conxunto Histórico como Ben de Interese Cultural, segundo se define nos art. 15.3. e 20.1 da L.P.H.E. O Plan Especial de Protección e Rehabilitación realizará a ordenación pormenorizada de dito Conxunto Histórico segundo se define nos art. 20 e 21 da L.P.H.E., e de acordo cos art. 84 de L.S. e 78 D.E.R.P.

Establécense como obxectivos xerais de dito Plan Especial os seguintes:

- a) Estudo dos valores urbanísticos de todo o ámbito.*
- b) Preservar o patrimonio monumental histórico-artístico, arquitectónico e arqueolóxico, así como a súa posta en valor mediante a asignación de usos e normas axeitados en cada caso.*
- c) Identificación de áreas nas que sexa conveniente a intervención integrada de rehabilitación.*
- d) Definición das características xerais arquitectónicas das remodelacións urbanas, garantindo a súa axeitada inserción paisaxística e integración co contorno territorial.*
- e) Reequipamento e mellora dos servizos e dotacións públicas.*
- f) Segundo a L.P.H.E., o Plan establecerá para todos os usos públicos o orde prioritario da súa instalación nos edificios e espazos públicos.*
- g) Catalogación dos edificios e elementos protexidos.*
- h) Catalogación dos conxuntos urbanos que teñan que ser protexidos.*
- i) Fixará os criterios arquitectónicos das intervencións sobre os inmobles existentes co obxectivo da súa consolidación ou rehabilitación.”*

A Ordenanza URBO, de aplicación na área de Trabanca, establece os seguintes parámetros:

- *Características actuais.*
Zonas nas que perdura a estrutura de orixe de formación da vila (núcleos iniciais, alfoces primarios, rueiros asumidos) con predominio de edificacións de transición rural-urbana, en certa forma evolucionadas ou acondicionadas, e outras máis recentes, de resposta inmediata á demanda derivada das circunstancias demográficas e posicionais, en xeral carentes de significación arquitectónica, das que, algunhas dunhas e doutras resultan xa obsoletas, de habitabilidade deficiente e, ás veces, valdeiras e ruinosas. Edificación entre medianeiras con volumes moi desiguales, en mazás cerradas con espazos privados interiores libres de edificación moi desiguales, ou sen eles (mazá compacta, con patios de luces) ou en mazás semi-cerradas

con ruelas de penetración, construcións sen arrimo, etc. Inclúense tamén nestas zonas as de edificación entre medianeiras, de características semellantes ás anteditas, en liña, dando fronte a rueiros ou viais, sen tecido urbano a súas espaldas.

- **Obxectivos previstos.**

Adecuación a función urbana que de bo xeito correspóndelle en razón da súa posición e interrelación coa actual estrutura urbana do conxunto, densidade de poboación e demais factores concorrentes, conservando, no que se contrapoña a isto, a traza orixinal e as connotacións ambientais de escala e moderada densidade. Completa-las mazás.

- **Uso principal.**

Residencial de vivenda, 2ª categoría.

Usos permitidos	Categorías
Residencial de vivenda	3ª
Residencial hoteleiro	1ª, 2ª, 3ª
Hosteleiro	1ª, 2ª
Comercial	1ª, 2ª, 3ª
Artesanal e industrial	1ª, 2ª
Oficinas, despachos, xestión, admón.	1ª, 2ª
Espectáculos e actividades recreativas	1ª, 2ª, 3ª
Sociais, culturais, reunión	1ª, 2ª, 3ª
Deportivo	1ª, 2ª
Relixioso	Todas
Docente	1ª, 2ª, 3ª
Sanitario - Asistencial	1ª, 2ª, 3ª
Garaxe admisible nas áreas non peatonalizadas, modalidade III	1ª, 3ª

Usos dos espazos libres privados nas modalidades I, II, III, IV e V.

- **Tipoloxía.**

Edificación entre medianeiras, formando mazá cerrada, coas configuracións singulares consolidadas que non sexan modificadas polos planos do ordenamento.

- **Aliñacións, rasantes, recuados.**

As actuais incluídas as "venelas" de acceso ó interior das mazas, distinguíndose éstas do viario público pola rexa, "cancela", ou elemento semellante que na embocadura da "venela", sen ocultar o espazo interior, diferenciar a propiedade pública da privada, sen que este cerre teña carácter obrigatorio. Exceptúanse nos tramos que no seu caso figuren modificados no plano da Rede Viaria, Aliñacións e Rasantes.

- **Parcela mínima.**

A catastral existente, ou a resultante da aplicación do presente ordenamento, sempre que admita edificación apta para algún dos usos permitidos, cumprindo cos parámetros que lle correspondan, e 60,00 m² ós efectos de parcelación ou en calquera caso que sexa modificada a configuración da parcela con posterioridade a estas determinacións, así como se non admitira edificación nas condicións expresadas.

- **Fronte mínima de fachada.**

O da parcela catastral, ou o resultante da aplicación do presente ordenamento, e 6,00 m.l. ós efectos de parcelación ou en calquera caso que sexa modificada a configuración da parcela con posterioridade a estas determinacións, así como se non admitira edificación nas condicións citadas no punto anterior.

- **Edificabilidade.**

Ocupación:

a) **Parcelas de mazá compacta.**- Ocupación máxima da planta baixa sen uso de vivenda e das plantas soterradas = 100% da parcela neta, establecéndose o límite de profundidade máxima de construción en 20,00 m.

Ocupación máxima da planta baixa con uso de vivenda e das plantas de pisos = 70 % da parcela neta, establecéndose o límite de profundidade de construción en 16,00 m.

b) **Parcelas en mazás con espazo interior libre de edificación.**- Poderá conservarse a configuración da ocupación existente nos casos que supere os parámetros sinalados en a), sen que podan alongarse os

baixos nin andares, nin lle dar novos usos ou construcións ós patios. Se a devandita ocupación consolidada sucedera soamente no baixo, ou no baixo e primeiro ou seguintes andares, quedando os superiores por detrás do límite de profundidade máxima de construción, poderán, completarse éstos ata os 16,00 m. máximos permitidos.

Nos casos que a edificación existente non alcance a ocupación e profundidades máximas de construción sinaladas en a), ou existira edificación, regularanse polos mesmos parámetros dados para as mazás compactas.

Excepción: Nas obras de rehabilitación, ou reestructuración dos edificios existentes, non será de aplicación o disposto no presente epígrafe.

- *Alturas.*

En mazás consolidadas en dous tercios, a altura e o número máximo de plantas será a media dos edificios xa construídos en cada tramo de fachadas entre dúas rúas adxacentes ou paralelas consecutivas. Calcularase o núm. máximo de plantas dividindo a suma dos produtos do núm. de plantas de cada edificio pola súa lonxitude de fachada, entre a lonxitude total da fachada dos edificios construídos no tramo considerado; si o resultado fose fraccionario, aproximarase por defecto si a fracción decimal obtida fose igual ou inferior a cinco décimas ou por exceso si superase as cinco décimas.

Nos casos de escasa consolidación as alturas serán de 3 plantas, confrontadas co ancho da rúa ó que dé fronte o solar a edificar, xa que a altura da edificación non pode superar o ancho da rúa.

Autorízanse sotos e semisotos, sen computar edificabilidade.

Permítese o aproveitamento baixo cuberta en tódalas formas admitidas para este concepto nas ordenanzas xerais.

Nas áreas en pendente, con aproveitamentos distintos, dependendo da rúa de referencia, a edificación rexerase pola ordenanza de zonas peculiares.

- *Obras permitidas.*

Calquera clase de obra que afecte ao subsolo terá que ser informado polo organismo competente da Consellería de Cultura, quen determinará a viabilidade da mesma e a necesidade de acometer unha intervención arqueolóxica. Esta, salvo excepcións, deberá ser realizada antes da concesión da licenza municipal da edificación. En función dos resultados da intervención arqueolóxica, o organismo competente da Consellería de Cultura informará, con carácter vinculante, sobre a viabilidade das obras que afecten ao subsolo (cimentacións, sotos, etc.), ou sobre as condicións de conservación dos restos arqueolóxicos que terá que reunir o proxecto de edificación.

- *Condicións estéticas particulares.*

Ademais das condicións estéticas xerais, é condición primordial nesta zona a utilización das formas xenuínas, de traza sinxela e digna (cubertas tradicionais, carpintería de madeira pintada nas cores usuais -ou vernizada- ou materiais de aspecto semellante; cantería, alomenos nalgúns elementos; entrepanos brancos ou cores semellantes a outras construcións do entorno) asumíndoas nos deseños de arquitectura actual ou mantendo a tipoloxía de raigaño. En todo caso se terá presente o contido do artigo 138 da Lei do Solo.

Manteranse os voos de galerías, balcóns, e miradores, nas súas dimensións actuais e materiais, obrigándose a conservares éstos en condicións de ornato.

Nas edificacións existentes respetaranse as dimensións dos patios actuais aínda que se elevasen coa aplicación das presentes ordenanzas.

Así mesmo, estos elementos existentes utilizaranse como criterios de composición básicos para os novos pisos i edificacións construídas conforme a Ordenanza.

Manteranse e conservaranse, asimesmo, os elementos de sillería, dinteles, pilastras e remarcados, os balcóns de reixería, as farolas, apliques e demais elementos.

Nesta ordenanza URBO, ademais das condicións estéticas xerais, é condición primordial a utilización das formas xenuínas, de traza sinxela e digna, asumíndoas nos deseños da arquitectura actual ou mantendo a tipoloxía de raigaño. Sendo o obxectivo previsto, a

adequación á función urbana que lle corresponde en razón da súa posición e interrelación coa actual estrutura urbana do conxunto, conservando a traza orixinal e as connotacións ambientais de escala e moderada densidade.

A Ordenanza URNA, de aplicación na área do Casco Antigo, establece os seguintes parámetros:

“

- *Zonas de aplicación.*

Comprende esta ordenanza o casco histórico do primitivo núcleo de Padrón, no que arterrarse a axeitada protección da súa estrutura e do seu patrimonio edificado, coidando particularmente as condicións volumétricas e estéticas.

Figura delimitado nos planos correspondentes en escala 1:1.000, sinalándose como “URNA”.

- *Características actuais.*

Áreas de estrutura urbana consolidada, constituídas polas rúas históricas da vila, con destacados compoñentes de significación tipolóxica, arquitectónica e ambiental, presentando connotacións históricas e/ou tradicionais, de relevancia xeral e recoñecidos valores puntuais.

- *Transitoriedade da normativa do núcleo antigo (URNA) no presente PXMOU e previsión dun regulamento máis profundo e axeitado o ámbito (PEPRI).*

A partires da aprobación definitiva das presentes normas, preferentemente dentro do primeiro cuatrienio de vixencia das mesmas, deberá procederse á redacción dun PLAN ESPECIAL DE PROTECCIÓN E REFORMA INTERIOR do casco antigo, no que teñan xusta cabida as determinacións específicas de protección e actuacións sobre o núcleo histórico que necesariamente son obviadas na presente ordenanza e catálogo dadas as limitacións propias do instrumento urbanístico utilizado na presente normativa.

Mentres non se produza a aprobación definitiva de dito Plan Especial aplicarase esta ordenanza con carácter meramente provisional e transitorio.

- *Obxectivos previstos.*

Regular as moderadas actuacións posibles no intre que non se dispoña do correspondente PEPRI, de xeito que non se produza menoscabo sobre os bens catalogados, promovendo a consolidación e potenciación dos aspectos ambientais, respectando a estrutura urbana, tipoloxía e carácter, propiciando as obras de conservación, consolidación, restauración e rehabilitación en xeral, e fixando as directrices para a integración contextual, nos demais casos.

- *Uso principal.*

Residencial de vivenda, 2ª categoría.

Usos permitidos	Categorías
Residencial de vivenda	1ª
Residencial hoteleiro	1ª, 2ª
Hosteleiro	1ª
Comercial	1ª, 2ª
Artesanal e industrial	1ª, 2ª
Oficinas, despachos, xestión, admón.	1ª
Espectáculos e actividades recreativas	1ª
Sociais, culturais, reunión	1ª, 2ª, 3ª
Deportivo	1ª
Relixioso	Todas
Docente	1ª
Sanitario, asistencial	1ª, 2ª

Garaxe admisible nas áreas non peatonalizadas, categoría 1ª, III.

Usos dos espacios libres privados nas modalidades I, II, III, IV e V.

- *Usos permitidos en continuidade da súa existencia con anterioridade as presentes determinacións, desenrolados en edificacións que estean conforme o ordenamento previsto, ou catalogadas.4*

Uso permitido	Categoría
Residencial de vivenda	1ª, ab
Residencial hoteleiro	3ª
Hosteleiro	2ª
Oficinas, despacho, xestión admón.	2ª, 3ª
Espectáculos públicos e activ. Recreat.	2ª, 3ª
Deportivo, vinculado a docente ou social	2ª, 3ª
Docente	2ª, 3ª
Sanitario, asistencial	3ª

- *Tipoloxía.*

Edificación entre medianeiras podendo conservarse as excepcións existentes consolidadas, sempre que non sexan explicitamente repochadas polo ordenamento.

- *Aliñacións, rasantes, recuados.*

As actuais, excepto nas modificacións puntuais expresamente sinaladas no plano da Rede Viaria, Aliñacións e Rasantes.

- *Parcela mínima.*

A catastral existente, ou a resultante da aplicación do presente ordenamento, sempre que admita edificación apta para algún dos usos permitidos, cumprindo cos parámetros que lle correspondan, e 60.00 m2 ós efectos de parcelación ou en calquera caso que sexa modificada a configuración da parcela con posterioridade a estas determinacións, así como se non admitira edificación nas condicións expresadas.

Nembargantes o expresado, non terá consideración de "modificación de parcela", ós efectos devanditos, a rectificación de lindeiros de propiedades contiguas que non produzan variación da superficie de parcela superior ó 10 % respecto da súa extensión primitiva.

No caso de levantarse unha construción abrangendo máis dunha parcela, daráselle solución arquitectónica tal que manifeste a realidade parcelaria pre-existente.

- *Fronte mínima de fachada.*

O da parcela catastral, ou o resultante da aplicación do presente ordenamento, e 6.00 m.l. ós efectos de parcelación ou en calquera caso que sexa modificada a configuración da parcela con posterioridade a estas determinacións, así como se non admitira edificación nas condicións establecidas nas presentes normas.

- *Edificabilidade.*

Ocupación:

a) Parcelas de mazá compacta.- Ocupación máxima da planta baixa sen uso de vivenda = 100 % da parcela neta, establecéndose o límite de profundidade máxima de construción en 20.00 m.

Ocupación máxima da planta baixa con uso de vivenda e das plantas de pisos = 16.00 m.

b) Parcelas en mazás con espacio interior libre de edificación.- Poderá conservarse a configuración da ocupación existente nos casos que supere os parámetros sinalados en a), sen que podan alongarse os baixos nin andares, nin lle dar novos usos ou construcións ós patios.

c) Non obstante o P.E., ou no seu defecto a Comisión do Patrimonio, poderá establecer en cada caso o mantemento do fondo actual ou fondos menores ao máximo.

- *Obras permitidas.*

Nos bens catalogados: As correspondentes ó grao de protección que lle veña asignado no catálogo, conforme as Normas de Protección do Patrimonio anexas ás presentes determinacións.

Nos restantes casos: Tódalas que non se contrapoñan ós obxectivos previstos, usos e parámetros expresados na presente ordenanza.

- *Condicións estéticas e compositivas particulares.*

O casco antigo é, sen dúbida, a área de solo urbano onde concéntranse os meirandes valores estéticos e ambientais. E por isto que todo proxecto a realizar neste ámbito considerará con especial detalle os aspectos do mesmo que teñan relevancia na conformación da imaxe urbana, debendo xustificarse explicitamente na correspondente Memoria do proxecto a idoneidade das solucións propostas no senso de lle dar cumprimento coa maior amplitude ó contido do art. 138 da Lei do Solo.

Todo proxecto deberá respectar nos seus criterios de composición de elementos de fachada (ocos, saíntes, liña de cornixa, alturas dos forxados e pendentes da cuberta) e de tratamento dos mesmos (materiais, carpintería, remates, cor), primordialmente o cumprimento das condicións obrigatorias que máis adiante expóñense, e, concorrentemente, tendo conta dos factores dominantes no tramo de rúa onde se sitúa e que nas presentes normas estean, dalgún xeito, recoñecidas positivamente.

No proxecto técnico deberán especificar, particularmente, os criterios seguidos na solución proposta que xustifiquen a adecuación ó entorno, nos seguintes aspectos:

a). *Liñas dominantes nas fachadas (zócalo, recercados, impostas, relevos), en concordancia ou harmonización co contexto da rúa.*

b). *Os ocos das plantas altas poderán abrirse dende o nivel do forxado correspondente, ben para formar portas nos balcóns ou de acceso a galerías e miradoiros, ben para formar as tradicionais fiestras-balcón, de dúas follas cristaleiras abrindo como portas ó exterior abatibles contra o plano da fachada, e barandiña-peitoril entremedias.*

Cando non se abren dende a altura do forxado, as fiestras presentan, aínda sí, unha proporción de oco predominantemente vertical, as veces acentuado cun peitoril tan baixiño que precisa unha pequena barandiña por riba para o completar.

En tódolos casos, o acristalamento presentase en particións horizontais dentro de cadansúa folla do par, formando tres ou catro vidros de proporción sensiblemente cadrada.

Excepcionalmente poderán dispoñerse ocos de diferentes características ós expresados, sempre que as condicións e/ou criterios do deseño o xustifiquen de forma nidia.

Os ocos de planta baixa integranse na composición xeral da fachada, coas diferencias de proporción ou caracteres tradicionalmente admitidas, sen que, en ningún caso, a finalidade comercial ou doutros usos que non sexan de vivenda podan seren xustificantes doutras solucións alleas á tipoloxía xenuína.

c). *Carpintería exterior. En madeira, pintada en branco ou nas cores tradicionais locais, admitíndose (como solución evolucionada xa acreditada na arquitectura galega) a madeira vernizada, co seu aspecto natural, se así o require o deseño e resulta compatible coas características tipolóxicas do inmovle.*

Nos bens con nivel de protección inferior ó grao 7, permítese carpintería de aluminio lacado, con grosores, deseño e demais características equiparables á madeira, así como as de p.v.c. e solucións similares.

d). *En varandas admítese cantería, a forxa, a fundición, a madeira e o aluminio acabado en branco, negro ou algunha das cores tradicionais, en deseños equiparables ós de forma ou de ferro coado. Nos peitorís admítese a cantería ou varandas coma as expresadas.*

En tódolos casos, os deseños basearanse nas formas artísticas tradicionais locais, prohibíndose as solucións meramente industriais e pragmáticas.

e). *Os paramentos exteriores poderán ser de cantería, en sillería ou solucións máis rústicas, ou acabado en enfoscado pintado en branco ou nas cores tradicionais.*

Os entrepanos de cantería vista, resultantes do arrincado de revoco orixinal, deberán tratarse conforme foron concibidos, restituíndo o enfoscado tradicional, encalado, limitando a cantería vista ós recercos, zócalos e demais elementos puntuais propios da tipoloxía.

f). *Respectaranse os elementos de cantería existentes coa súa función propia (zócalos, plataformas, cornixas, recercados, etc.) así como os elementos de forxa, ferro coado artístico e demais elementos de valía arquitectónica, tipolóxica ou artística.*

Nos casos que medie demolición, os expresados elementos deberán reutilizarse na construción resultante.

Os beirados e cornixas de coroación, de cantería, reutilizaranse coa mesma función na construción resultante, salvo que nesta resolverase a última planta con galería tradicional, rematada coa súa propia cornixa de madeira. Neste caso, os beirados e cornixas orixinais reutilizaranse como elementos compoñentes da plataforma que forme o voo da galería.

- g). Os paramentos de fachadas traseiras e medianeiras que podan ser vistos dende os espazos públicos ou dende ventanas de fachadas principais doutros edificios, deberán ser tratados con materiais dignos, prohibíndose as cubricións con elementos propios para cubertas, ou equiparables, revocos ou pinturas impermeabilizantes de cor alleo ó tratamento das fachadas cara á rúa, ou calquera outra solución contraposta ó carácter do entorno.
- h). As cubertas realizaranse con planos enteiros, a dúas augas (salvo nos casos manifestamente inadecuados á configuración da planta(, en tella curva do país, co cumio paralelo a aliñación da rúa ou o máis próximo posible, e pendentes non superiores ós 20 ° (36,4%).

A disposición das chemineas, antenas e bufardas responderá ós criterios dados con carácter xeral na presente normativa, acentuando ó máximo as precaucións de ocultación das antenas, podendo denegarse a instalacións, se fixérase notorio o tamaño, situación ou aspecto, e facendo de obriga a instalación en réxime de servizo a comunidades veciñais abranguindo varias edificacións, de xeito que se ubique na que presente condicións máis favorables, distribuíndo por cable non visible ós demais.

No que se refire ás bufardas -admitidas en razón da súa connotación tradicional acreditada, en contraposición con certas solucións con claraboias e fiestras inclinadas, alleas a arquitectura xenuína galega, que, doutro xeito, prolifera, empregadas na procura dun mellor aproveitamento dos inmobles, de por si lexítimo- debe extremarse a discreción do deseño, a moderación de dimensións e a integración no conxunto da cuberta.

Estos elementos non poderán sobrepasar 2 metros de fronte. No caso de existir máis dun, a suma dos seus fronts non poderán sobrepasar o 40% do fronte total do paño correspondente. Estes elementos inscribíranse dentro da envolvente formada por un plano inclinado que partindo da liña de cornisa forme 45 ° coa horizontal e outro horizontal perpendicular a principal a 4 m de altura sobre á parte superior do último forxado.

- i). Voos. Prohíbense os corpos voados cerrados a partir do plano da aliñación, excepto as galerías e miradoiros acristalados tradicionais, conforme ó concepto dado para estes elementos nas ordenanzas xerais das presentes determinacións.

Manteranse os voos de galerías, miradoiros e balcóns sobre a vía pública, coas súas dimensións actuais, sendo de obriga tanto a súa conservación en bo estado e ornato como o seu uso apropiado, sen que, en ningún caso, podan asumir ou ocultar funcións manifestamente alleas ás de iluminación, ventilación, disfrute de vistas e espazo para solar, incluíndo neste as plantas ornamentais e macetas, os tradicionais mobles de vimbio e outros elementos de carácter semellante, e, polo contrario, excluíndose lavadeiros, tendedeiros, baterías de botellas do gas, almacenaxe e outros equiparables.

- **Determinacións particulares**

En tódolo ámbito do casco histórico abranguido pola presente ordenanza rexeran as seguintes determinacións particulares:

a) **Informe da comisión provincial do patrimonio**

Calquera tipo de obra que pretenda realizarse sobre inmovible ou espazo da área catalogada precisa de informe previo, ó efecto, da Comisión do Patrimonio Histórico da Cidade e Camiño de Santiago, polo que determinárase a pertinencia ou non da actuación proxectada, en razón dos factores concorrentes en cada circunstancia, as condicións específicas que, no seu caso, sexan esixibles, así como a necesidade ou non de realizar control arqueolóxico.

A solicitude do expresado informe acompañarase da documentación que se sinala no apdo. B).

O cumprimento dos devanditos trámites non exime da observancia de calquera outro requisito establecido con carácter xeral para xestionar a pertinente licenza municipal de obras.

b) **Documentación**

A solicitude do informe sinalado no apartado precedente será acompañada dos seguintes documentos:

- *Plano de situación, escala 1/1000, no que figure a identificación da propiedade ó que se refire a solicitude, tal como conste sinalado na correspondente ficha do catálogo.*
- *Planos, fotografías e descrições suficientes para coñecer o estado actual da propiedade e o seu entorno inmediato, detallando, particularmente, aqueles aspectos que podan resultar alterados polas obras previstas.*
- *Planos e descrições suficientes que definan a obra proxectada, tanto no que respecta á solución técnica como ós seus aspectos tipolóxicos, artísticos, arquitectónicos e ambientais, recorrido, se fora menester, a fotomontaxes, perspectivas e demais medios gráficos e descriptivos ó efecto.*
- *Memoria na que, a partires das condicións coas que estea catalogado o ben, se xustifique a idoneidade da actuación proposta, conforme ó grao de protección dado, tipo de obras permitidos, condicións urbanísticas correspondentes e normativa aplicable segundo as presentes determinacións. Nunha fase preliminar a documentación sinalada nos puntos precedentes poderá corresponder a niveis técnicos de anteproxecto, proxecto básico ou estudio previo, sempre que sexan definidos os aspectos relevantes necesarios para que a C.P.P. elabore o pertinente informe, e sen que exima de enviar o proxecto de execución correspondente previamente á concesión da licencia municipal de obras.*

Noutro caso, a solicitude do informe poderá promoverse directamente coa documentación do proxecto de execución, sempre que éste conteña, ou se complemente, en tódolos aspectos expresados nos puntos anteriores.

A documentación propia para a concesión da licencia municipal de obras comprenderá a esixible con carácter xeral polas presentes determinacións e normativa vixente, abarcando, ademais, tódolos requisitos documentais especificados nestas determinacións particulares xunto co correspondente informe do C.P.P.

- *Alturas.*

En tódolo ámbito abranguido polo catálogo, as alturas máximas de edificación regularanse polas determinacións expresamente dadas ó efecto na ficha de cadanseu ben, no propio catálogo.

Nos casos que o grao de protección non permita obras de reedificación nin adición de plantas, a referencia ó número de alturas permitidas pode estar omitido na ficha entendéndose co inmovible conserva as actuais.

Naqueles inmovibles con grado de protección 6 ou superior, que teñan unha altura actual coincidente coa altura máxima permitida na ficha do Catálogo, se especificará que a altura máxima é a "existente", para evitar deste xeito desmontados ou derrubos de fachadas, así como aumentos atípicos na altura de cornixas.

Non se autoriza a formación de sotos nin semisotos, coa excepción dos solares sitos con fronte a estrada N-550, admitíndose a perdurabilidade dos existentes en tanto se manteñan nas condicións orixinais, así como aqueles que se produzan, de xeito inevitable, polo marcado desnivel do solar, das rasantes ou dos niveis do chan nos colindantes, ou, singularmente, por calquera outras circunstancias específicas concorrentes, de nidia xustificación.

En todo caso, calquera escavación profunda executada para estes ou outros fins, deberá contar co seguimento arqueolóxico pertinente, se así o sinalara o informe da Comisión Provincial do Patrimonio, conforme se estable nas determinacións particulares da presente ordenanza.

Permítese o aproveitamento baixo cuberta, non vivideiro (trasteiros, tendedeiros a cuberto, depósitos de auga, maquinaria de ascensores e outros equiparables) ou vivideiro vinculado á planta habitable baixo del (dúplex), sen computar edificabilidade."

Esta ordenanza URNA ten carácter meramente provisional e transitorio, mentres non se produza a aprobación definitiva do Plan Especial PE-1 previsto polo Plan Xeral.

Neste contexto, a lexislación urbanística veu a engadir, ás técnicas tradicionais de policía e fomento no tocante á conservación e protección das tramas de interese cultural, a técnica do planeamento. O seu carácter integrador de diferentes perspectivas e a súa adaptabilidade ás circunstancias concretas do ámbito territorial sobre o que opera, fan do Plan Especial un instrumento capaz de permitir unha intervención que incida nas bases mesmas dos procesos patolóxicos que o ameazan.

Imaxe do Plan Xeral de Ordenación Municipal de Padrón

7.2. PLANS E DIRECTRICES XERAIS E SECTORIAIS RELACIONADOS

. Directrices de Ordenación do Territorio de Galicia.

As Directrices de Ordenación do Territorio aprobadas polo Decreto 19/2011, presentan unha Hipótese de Modelo Territorial para o conxunto do territorio da Comunidade Autónoma en aras a preservar e potenciar aqueles elementos de identidade e de diferenciación e, ao mesmo tempo, xerar novas opcións que contribúan a reforzar o seu atractivo e as súas potencialidades.

As DOT tratan de dar resposta a obxectivos específicos de ordenación e coordinación territorial e achegar unha configuración e unhas iniciativas territoriais que permitan impulsar o proceso de cambio cara a unha nova etapa de desenvolvemento, e configúranse como un instrumento co que orientar os procesos de planificación e guiar aquelas intervencións que teñan incidencia sobre o territorio para ordenar os procesos de desenvolvemento.

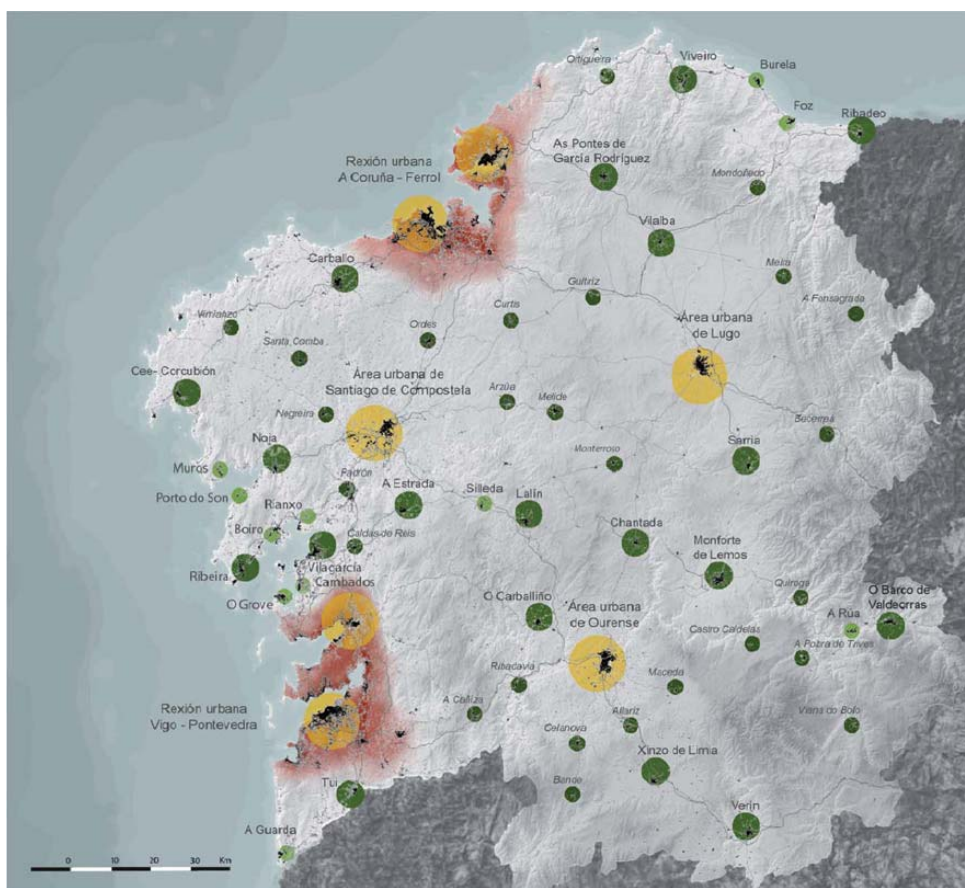
Dentro dos seus obxectivos xerais e estrutura básica do modelo territorial, referido ao patrimonio cultural, establece unhas determinacións excluíntes relacionadas cos conxuntos históricos que se refiren ao fomento e presenza do patrimonio cultural mediante medidas de protección e accións positivas para a súa restauración, rehabilitación e conservación, promovendo o planeamento urbanístico a revitalización urbana das zonas históricas considerándoas como espazos emblemáticos esenciais na imaxe da cidade e como ámbitos residenciais e de actividade que deben potenciarse, dotándoas das condicións urbanísticas e de relación co resto da Vila, necesarias para reforzar a súa vitalidade e atractivo, obxectivos plenamente congruentes co enunciado no presente Documento Ambiental Estratéxico.

As DOT sinalan a Padrón, como un dos 26 Nodos para o equilibrio do territorio que están chamados a desenvolver determinadas funcións.

Padrón, como Nodo para o equilibrio do territorio, é un núcleo capaz de acoller funcións urbanas básicas, garantir o acceso da poboación rural aos servizos que a sociedade actual require e proporcionar unha estrutura de poboamento viable, xestionar o territorio e aproveitar as oportunidades existentes. Estes nodos pechan a xerarquía de asentamentos de influencia supramunicipal.

Padrón, como Nodo ou centro situado no Eixo Atlántico, pode establecer unha estratexia de captación de dinámicas de desenvolvemento deste ámbito exterior vinculado.

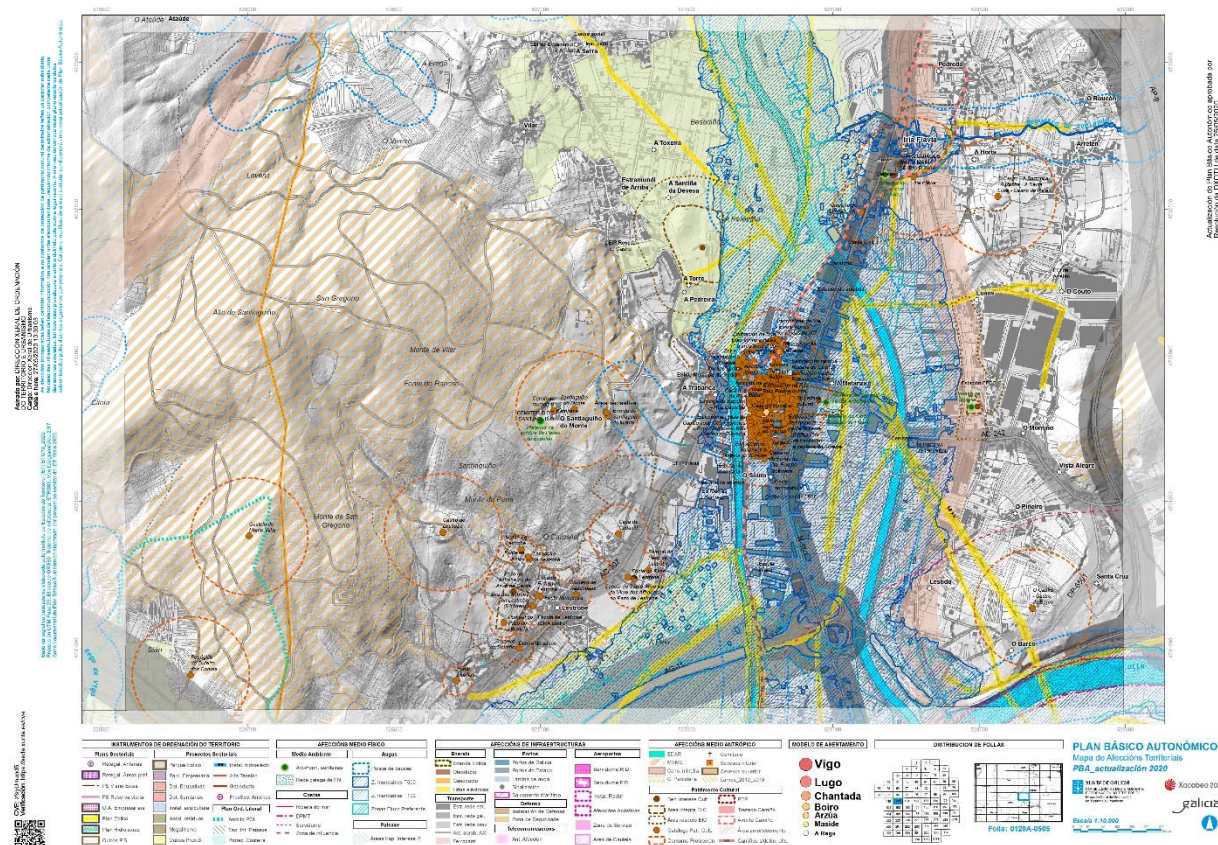
- Mellora de infraestruturas de comunicación.
- Mellora dos equipamentos e dotacións.
- Potenciación das infraestruturas de telecomunicacións.
- Accións de mellora urbana que inciden na imaxe dos núcleos, a oferta residencial de calidade, a valorización dos atractivos paisaxísticos, naturais e patrimoniais.
- Iniciativas territoriais que potencien o desenvolvemento endógeno.
- Facilitar os procesos de difusión e integración con accións xurdidas en espazos máis dinámicos coa valorización das oportunidades locais.
- Plans estratéxicos de coordinación territorial.

O Plan Básico Autonómico

De conformidade co disposto nos artigos 49 da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, e 90 do Regulamento da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia, aprobado polo Decreto 143/2016, do 22 de setembro, o Plan básico autonómico é o instrumento de planeamento urbanístico que ten por obxecto delimitar, en toda a Comunidade Autónoma de Galicia, as afeccións derivadas da lexislación sectorial que inciden sobre o territorio e identificar os asentamentos de poboación existentes.

A tal efecto, o Plan básico autonómico reflicte os ámbitos de afección que, sobre o territorio, establece a normativa sectorial de aplicación, tanto autonómica como estatal. Así, desde a perspectiva da normativa sectorial, o Plan básico autonómico constitúe un documento de referencia en canto reflicte as afeccións e zonas de protección reguladas pola respectiva normativa sectorial vixente, nun único conxunto de planos sobre a totalidade do territorio da Comunidade Autónoma.

Plan Básico Autonómico

En virtude deste carácter complementario, será de aplicación para suplir as posibles indeterminacións e lagoas do planeamento municipal vixente, sen que en ningún caso se poida modificar a clasificación do solo nin alterar as determinacións do planeamento que complementa.

Con respecto ao ámbito do Plan Especial, o Plan Básico recolle a afección da lexislación sectorial de costas, grafitando as liñas do deslinde público marítimo terrestre e as zonas de servidume e influencia, así como o ámbito de protección costeira do POL.

Localiza ademais os elementos do catálogo de patrimonio cultural co seu ámbito de afección.

• Lexislación de Augas

No referente á lexislación de Augas, o termo municipal de Padrón encádrase dentro do Plan Hidrolóxico de Galicia-Costa, dentro do sistema de explotación Río Ulla e Ría de Arousa (marxe dereita) que abarca unha superficie total de 3.065,75 km² cunha poboación de 363.173 habitantes e 82 ríos naturais, 5 ríos moi modificados e un encoro.

No ámbito do Plan Especial de Padrón, a práctica totalidade da área do núcleo histórico está incluída na zona de fluxo preferente do río Sar, a excepción dos terreos da ladeira do Monte Santiaguíño na área de Trabanca.

En canto á definición das chairas de inundación dos ríos Ulla e Sar delimitados polo Plan Hidrolóxico Galicia-Costa, o ámbito do Plan Especial atópase dentro da avenida de 100 anos, con áreas illadas de 500 anos.

A Demarcación Hidrográfica Galicia-Costa aprobou, en abril de 2019, a revisión e actualización da Avaliación preliminar do risco de inundación e selección de áreas con risco potencial significativo en zonas costeiras, conforme aos criterios sinalados na Directriz RD 93/2010, de 9 de xullo, de evolución e xestión de riscos de inundación.

Nesta actualización a ARPSI ES014-CP-05-02-11 Río Ulla e Río Sar-Padrón, onde se localiza o tramo do río Sar contido no ámbito do Plan Especial, foi modificada, motivándose a modificación pola actualización do seu trazado por un mellor coñecemento do mesmo, a revisión da orixe da inundación e a superación do umbral de risco significativo.

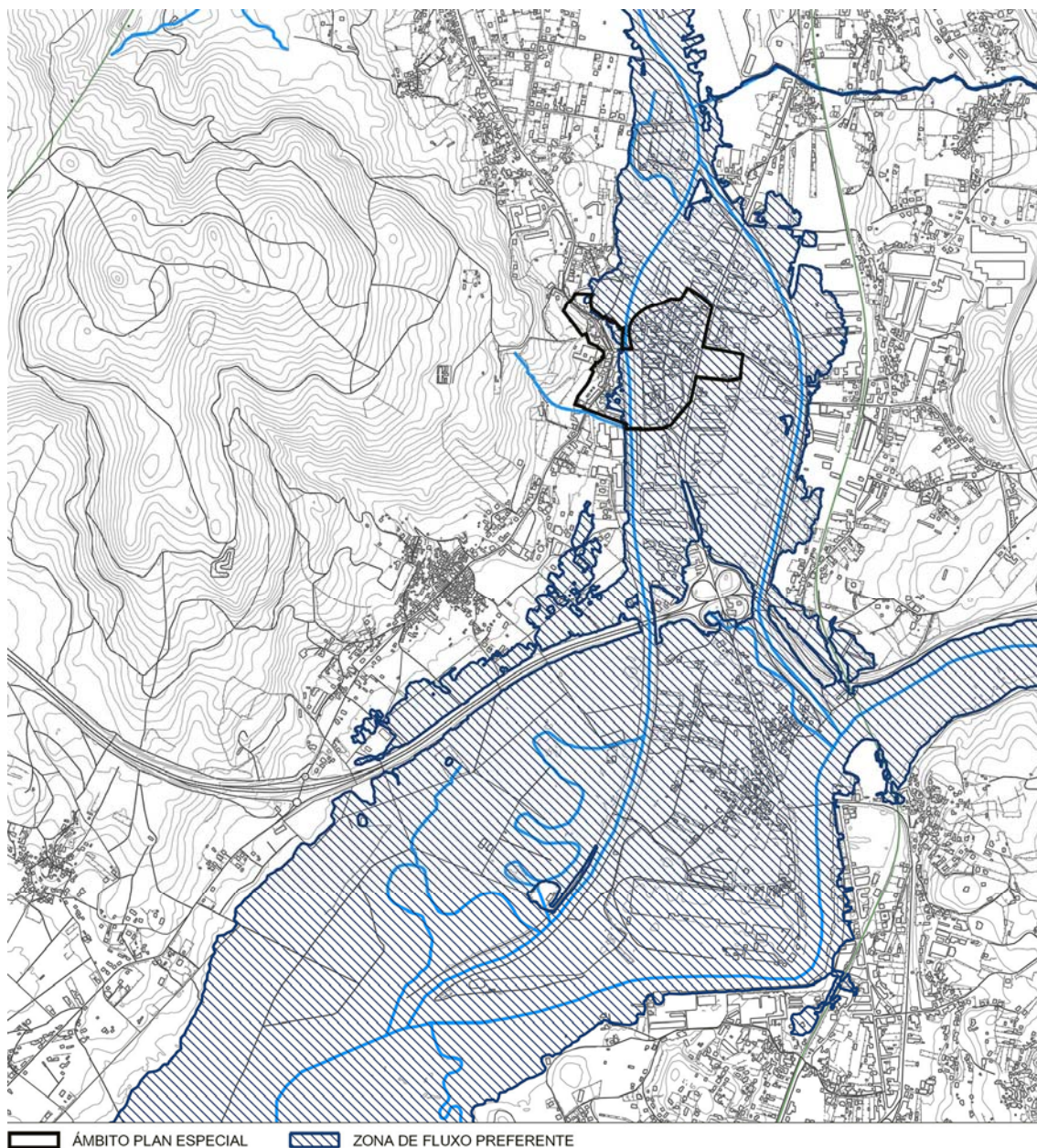
Tendo en conta os episodios de inundacións, considérase o curso do río Sar e Ulla como zona de inundación potencial.

Así, o río Sar e o río Ulla nos seus cursos baixos, ao seu paso por Padrón, supoñen zonas de risco alto de inundación, e concretamente zonas A1 de risco alto frecuente onde enchentes de 50 anos producirían graves danos a núcleos urbanos, neste caso Padrón.

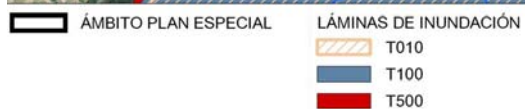
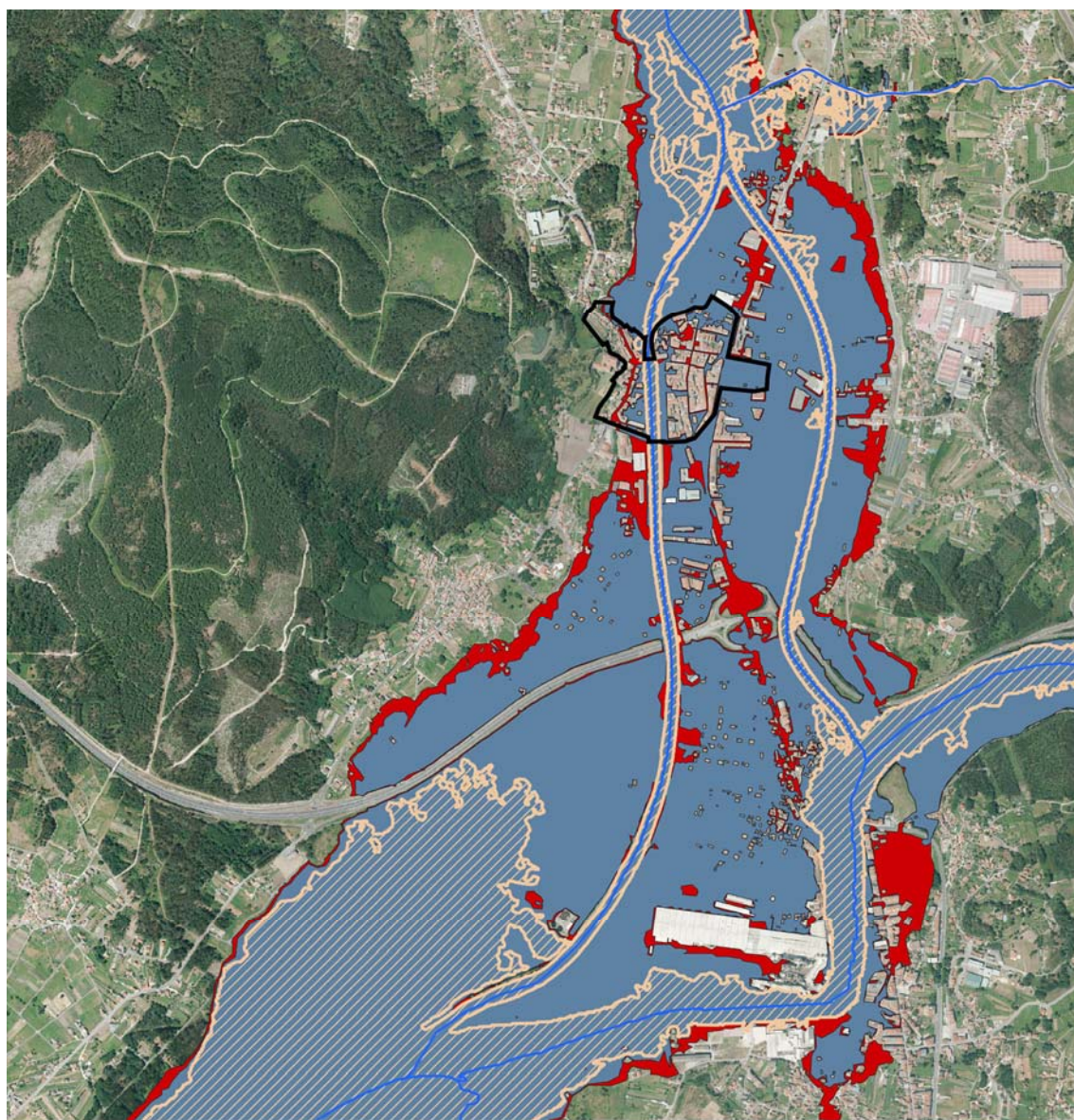
A Directiva 2007/60/CE, de 23 de outubro de 2007, relativa á avaliación e xestión dos riscos de inundación, define como risco de inundación a combinación da probabilidade de que se produza unha inundación e das posibles consecuencias negativas para a saúde humana, o medio ambiente, o patrimonio cultural e a actividade económica, asociadas a unha inundación.

As inundacións son fenómenos naturais recorrentes que ocupan, cando ocorren, as chairas aluviais. No último século, estes problemas téñense agravado ao verse estas chairas ocupadas por infraestruturas, vivendas, industrias, así como por unha actividade agrícola moi relacionada cos terreos adxacentes aos cursos fluviais. Porén, os desbordamentos actúan de xeito positivo nas chairas de inundación favorecendo a diversidade de hábitats, laminando as propias avenidas e recargando os acuíferos.

En Galicia véñense sucedendo, nos últimos anos, inundacións cunha maior reiteración e cun incremento das negativas incidencias para as propiedades e bens, tanto públicos como privados, que orixinan situacións de risco e que teñen activado diferentes estudos e plans por parte das administracións, orientados a corrixir e paliar as súas consecuencias. O “Plan especial de protección civil ante o risco de inundacións en Galicia”, conxunto de normas que constitúen o sistema e o dispositivo de resposta e actuación fronte a calquera situación de emerxencia provocada por inundacións, aprobado o 27 de setembro de 2001 no Consello da Xunta, e publicado posteriormente por Resolución de 13 de marzo de 2002, da Dirección Xeral de Interior e Protección Civil (DOG nº 78, do 23 de abril), clasifica ao territorio do concello de Padrón como Risco Alta, incluíndoo na categoría A1 (risco alto frecuente).

FONTE: PLAN HIDROLÓXICO GALICIA-COSTA 2015-2021

FONTE: PLAN HIDROLÓXICO GALICIA-COSTA 2015-2021

· Lexislación en materia de patrimonio cultural

A protección dos elementos de valor cultural, etnográfico ou histórico está incorporada como principio á lexislación urbanística básica. Non obstante, como lexislación sectorial específica existe a “Ley 13/1985”, de 25 de xuño, de Patrimonio Histórico Español e a Lei 5/2016, de 4 de maio, de patrimonio cultural de Galicia. En ambas establécense as condicións para garantir a protección, conservación, acrecentamento e difusión do Patrimonio Cultural, constituído polos bens moble, inmobles ou manifestacións inmateriais que polo seu valor artístico, histórico, arquitectónico, arqueolóxico,... se consideren de interese para a permanencia no tempo.

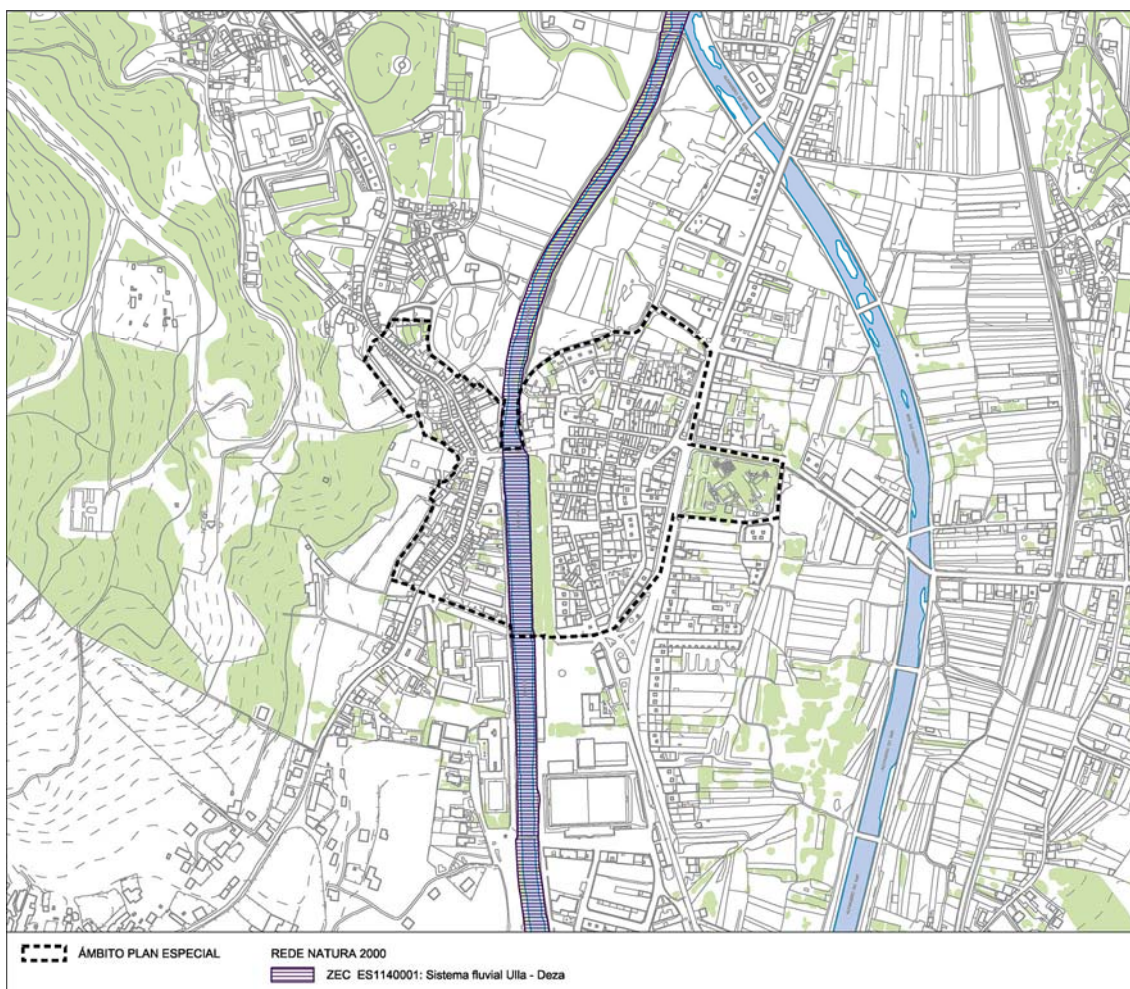
No Plan Especial identificaranse a totalidade de bens que deban ser protexidos desde o punto de vista do Patrimonio, establecendo para eles actuacións que garantan a súa preservación, en concordancia coa lexislación citada e o órgano autónomo competente. Entre estas determinacións está a de establecer un contorno de protección, no que as actuacións tamén estarán sometidas ao control patrimonial, co gaio de non supoñer menoscabo dos valores do ben protexido.

Igualmente, e en relación ás trazas da Ruta Xacobeá, o Plan estará na medida que sexa de aplicación ao disposto no Título VI da Lei 5/2016 de Patrimonio cultural de Galicia.

Rede Natura

O ámbito territorial que abrangue o Plan Especial de Protección do Conxunto Histórico de Padrón, inclúe no seu interior un treito da ZEC ES1140001 Sistema Fluvial Ulla-Deza, actualmente canalizado mediante estruturas pétreas a ambas marxes ao seu paso pola Vila, que formalizan dous paseos fluviais de carácter urbano e que conteñen dous colectores de saneamento de bordo, o que o leva a ser considerado polo Plan Director da Rede Natura 2000 en Galicia como Unidade Ambiental UA810 Núcleo de Poboación.

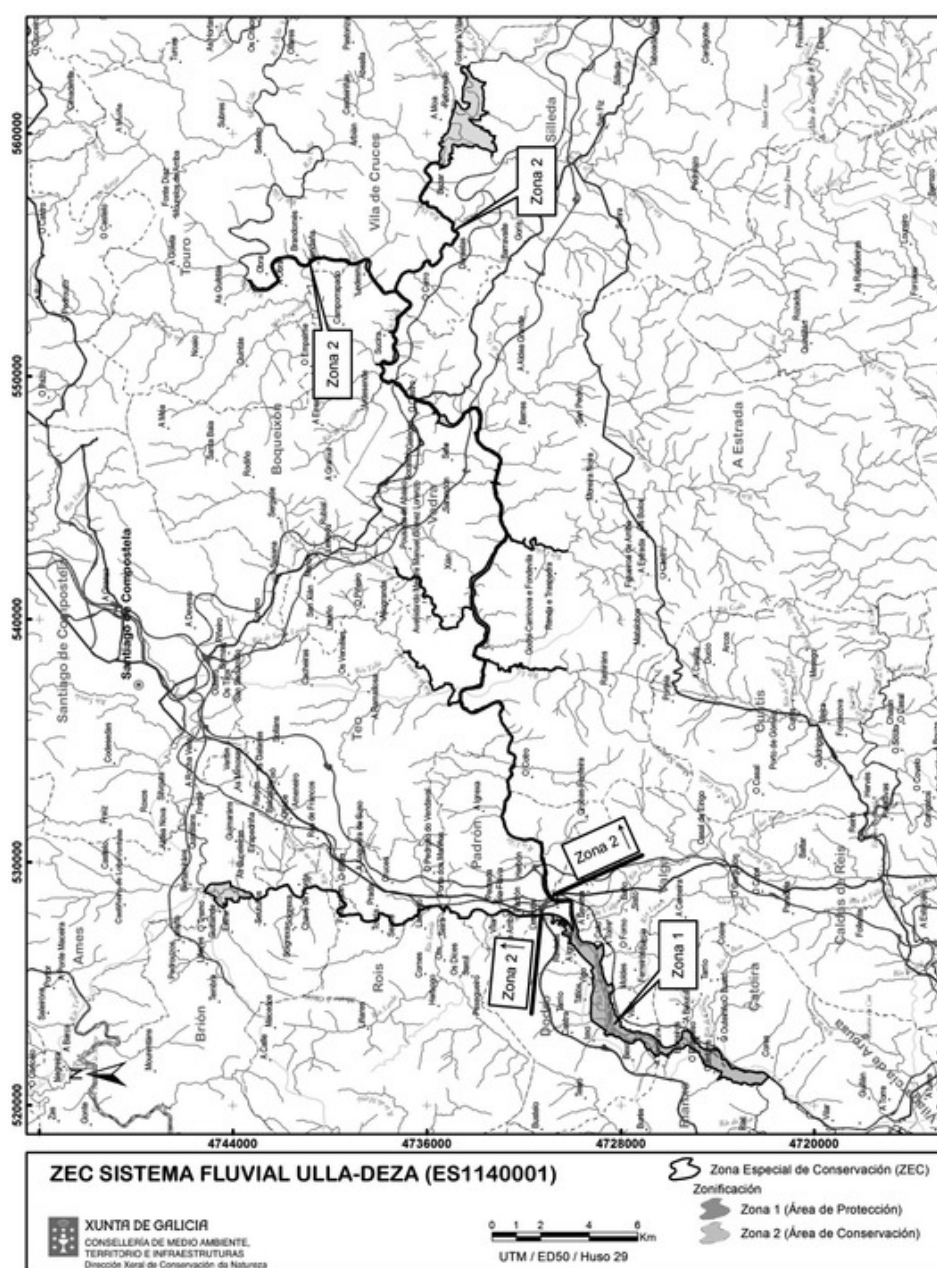
Esta ZEC foi ampliada con criterios dirixidos cara a hábitats específicos dos ecosistemas riparios propios do sistema fluvial, máis que a súa superficie en si mesma, o que supón unha mellora na representatividade das poboacións de bivalvos de auga doce, especie da Directiva 92/43 CEE Hábitats.

Será, polo tanto, de aplicación a Lei 5/2019, de 2 de agosto, do patrimonio cultural e da biodiversidade de Galicia.

Segundo a zonificación establecida polo Plan Director da Rede Natura 2000 Galicia, o treito da ZEC incluída no ámbito é considerado como unha Área de conservación (Zona 2). Nestas áreas poderanse seguir levando a cabo de maneira ordenada os usos e actividades tradicionais que non vulneren os valores protexidos. Para o resto das actuacións, incluíndo a realización de edificacións, será precisa a autorización da Consellería de Medio Ambiente.

O treito da ZEC incluído no interior do ámbito correspóndese estrictamente co ámbito canalizado do río no que o Plan Especial non establece actuación algunha.

Zonificación ZEC Sistema fluvial Ulla-Deza (ES11401). Fte: Plan Director Rede Natura 2000 Galicia.

8. XUSTIFICACIÓN DA APLICACIÓN DO PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉXICA SIMPLIFICADA

O artigo 6 da Lei 21/2013 de avaliación ambiental regula o ámbito de aplicación da avaliación ambiental estratéxica, diferenciando entre avaliación ambiental estratéxica ordinaria e avaliación ambiental estratéxica simplificada.

No caso do Plan Especial de Protección do Conxunto Histórico de Padrón óptase pola avaliación ambiental estratéxica simplificada en base ás seguintes consideracións:

- 1º. O Plan Especial de Protección non establece o marco para a futura autorización de proxectos legalmente sometidos a avaliación de impacto ambiental.
- 2º. A extensión superficial do ámbito, 10,53 ha, é reducida comparada coa extensión do Termo Municipal, 4.837 Ha, representando apenas o 0,2% da superficie do mesmo.
- 3º. Se ben no interior do ámbito localízase un treito do ZEC ES1140001 Sistema Fluvial Ulla-Deza, éste correspóndese estrictamente co cauce canalizado do río Sar, dende a Ponte de Santiago, incluída, ata o límite sur do ámbito, 250 metros augas abaixo. O presente Plan Especial non prevé actuación algunha no ámbito do espazo protexido garantindo a súa conservación. As actuacións previstas polo Plan fóra do ámbito da Rede Natura van dirixidas a garantir a pervivencia do patrimonio arquitectónico catalogado e dos valores ambientais (dos que forman parte relevante os valores do espazo protexido) e paisaxísticos do contorno, seguindo as determinacións específicas de protección establecidas na Lei 5/2016 do Patrimonio Cultural de Galicia obxecto do seu desenvolvemento.

Pola súa banda o artigo 46.2.b) da Lei 2/2016 do Solo de Galicia, establece que serán sometidos a avaliación ambiental estratéxica simplificada o planeamento de desenvolvemento, por establecer o uso a nivel municipal, de zonas de reducida extensión, como tal é o caso do presente Plan Especial.

Conforme ao anterior, queda plenamente xustificada a aplicación do procedemento de avaliación ambiental estratéxica simplificada ao Plan Especial de Protección do Conxunto Histórico.

9. XUSTIFICACIÓN DA SELECCIÓN DE ALTERNATIVAS CONSIDERADAS

Unha vez descritas en apartado anterior os posibles escenarios das alternativas consideradas, procede valorar e comparar sobre a base da súa aptitude previsible de cara á consecución dos obxectivos establecidos.

- . Alternativa 0. Ou de non actuación, a parte de non desenvolver as determinacións do Plan Xeral, non dá resposta aos retos que se formulan en relación á salvagarda do conxunto histórico de Padrón, tanto no que se refire á protección dos seus valores arquitectónicos, culturais ou ambientais e paisaxísticos, como de recuperación social e económica do ámbito.

Nesta circunstancia resulta axeitado rexeitar esta alternativa.

- . Alternativa 1. Esta alternativa, de desenvolvemento das determinacións específicas de protección co alcance propio dun Plan Especial de Protección dos regulados na Lei do Solo de Galicia, se ben dá resposta ás variables de carácter territorial, en canto dar cumprimento ás previsións do Plan Xeral, esquece as de carácter social e económico, fundamentais para garantir a permanencia do conxunto histórico como ámbito central de referencia da Vila de Padrón, e que están intimamente vencellados ás políticas de protección, rehabilitación e dinamización.
- . Alternativa 2. Esta alternativa de producir un planeamento que, sobre a base do cumprimento do establecido na Lei 5/2016 do Patrimonio Cultural de Galicia, articule unha estratexia integrada de recuperación urbana do conxunto histórico, non só incide nas variables de carácter territorial e de desenvolvemento do vixente Plan Xeral, senón que abrangue tamén aquelas que se refiren aos aspectos económicos e sociais, a través da formulación dun programa de rehabilitación a longo prazo, e aos aspectos ambientais, ao incorporar o espazo público como obxecto fundamental das súas accións.

A elixida como máis idónea, a **alternativa 2**, consistente na redacción do Plan Especial baixo as directrices enunciadas, é a que mellor garante a revalorización e recuperación desta importante peza urbana, integrando as actuais actuacións de rehabilitación nun programa estable no tempo para aumentar a súa coherencia espacial, e incorporando o espazo público como elemento fundamental das “permanencias” e onde producir unha modernización das infraestruturas urbanísticas de soporte das actividades residenciais, económicas e dotacionais.

10. MEDIDAS PREVISTAS PARA CONSERVAR O MEDIO AMBIENTE

A pesares de que a planificación proposta non mostra efectos ambientais significativos de carácter estratéxico, considérase axeitado a previsión de toda unha serie de consideracións e boas prácticas ambientais co obxecto de reducir, eliminar ou compensar os posibles efectos negativos que se poidan producir sobre o medio.

Estas consideracións serían as seguintes:

- PATRIMONIO CULTURAL:

Criterio: **Preservar e valorizar os elementos patrimoniais.**

- Identificar os elementos do patrimonio cultural existentes no ámbito do plan.
- Promover a posta en valor dos enclaves de interese histórico, cultural, identitario, artístico, arquitectónico e arqueolóxico a través da incorporación no planeamento das medidas necesarias.

- OCUPACIÓN DO TERRITORIO:

Criterio: **Minimizar o consumo do solo e racionalizar o seu uso.**

- Fomentar a rehabilitación das edificacións existentes.
- Favorecer a protección dos solos situados nas proximidades dos espazos protexidos, tanto naturais como patrimoniais, arqueolóxicos ou calquera outra protección ou espazo de especial valor.
- Identificar os posibles riscos naturais e tecnolóxicos no ámbito de planeamento susceptibles de causar danos ás persoas, aos seus bens e/ou ao ambiente.
- Establecer as medidas de prevención a adoptar polas actuacións urbanísticas segundo as características do medio físico e tipoloxía de risco.

- SOCIOECONOMÍA:

Criterio: **Favorecer o equilibrio entre a poboación e os recursos.**

- Valorar as necesidades asistenciais, sociais, educativas, de ocio e calquera outra necesidade destacable en función das características da poboación actual e futura e considerar as posibilidades no ámbito de influencia.
- Contribuír a un deseño dos espazos libres e de interacción coa natureza, coa cultura e coas persoas que sexan accesibles e de calidade.
- Favorecer unha paisaxe urbana de calidade integrando as novas actuacións na contorna na que se asentán.
- Promover o aumento das posibilidades de relación entre os habitantes mediante a creación de espazos de encontro de calidade, ben comunicados e con diferentes tipoloxías en función das características da poboación.
- Favorecer a accesibilidade aos servizos comunitarios, espazos de relación e aos bens patrimoniais ou naturais por parte de todos os colectivos, eliminando as barreiras arquitectónicas.
- Favorecer a participación nos procesos de planificación urbanística e toma de decisións que máis afectan á cidadanía.
- Reforzar a interacción do Concello con outras Administracións ou organismos.
- Favorecer a adopción de acordos para o desenvolvemento socioeconómico do conxunto histórico.
- Garantir unha dotación de equipamentos e infraestruturas axeitada ás necesidades económicas previstas.
- Reforzar as actividades económicas baseadas no aproveitamento dos recursos endóxeos.
- **MOBILIDADE:**

Criterio: **Reducir as necesidades de mobilidade.**

- Realizar unha análise das necesidades actuais de mobilidade.
- Contribuír ao deseño dunha malla de mobilidade eficiente segundo as características do tráfico xerado e na que potencie a utilización doutros modos de transporte alternativos ao vehículo privado.

- Prever a intermodalidade entre os diferentes modos de transporte considerando as infraestruturas necesarias para cada unha delas.
- CICLO HÍDRICO:

Criterio: **Garantir o funcionamento do ciclo hídrico en todas as súas fases e procesos.**

- Analizar a capacidade e calidade dos recursos hídricos para abastecemento e saneamento.
- Favorecer a permeabilidade das zonas antropizadas de xeito que se favoreza a dinámica propia do ciclo hídrico.
- Estudar a cobertura da rede municipal de abastecemento e saneamento (localización dos sistemas de captación e vertido para o abastecemento e o saneamento) e considerar a dispoñibilidade do recurso segundo as unidades de bacía.
- Garantir a capacidade do sistema de abastecemento tendo en conta a variabilidade estacional da demanda e dos recursos hídricos e considerando tanto o volume de auga bruta como a capacidade das infraestruturas e instalacións da rede.
- Garantir a capacidade do sistema de saneamento para as augas residuais de acordo coas características das mesmas e á súa orixe.
- Establecer determinacións que contribúan á redución no consumo de auga no Conxunto Histórico.
- Apostar pola eficiencia das infraestruturas e instalacións de abastecemento e saneamento.

11. MEDIDAS PREVISTAS PARA O SEGUIMIENTO AMBIENTAL DO PLAN

Establécense neste apartado actuacións que integran a planificación, a previsión dun sistema de seguimento que permita controlar os efectos sobre as variables de sostibilidade así como comprobar a incidencia real que cada actuación do Plan Especial ten sobre o cumprimento dos obxectivos e criterios ambientais establecidos nos diferentes ámbitos institucionais.

Neste sentido, o sistema de seguimento pretende establecer un mecanismo que asegure non só o axeitado cumprimento dos obxectivos e criterios ambientais, senón tamén a aplicación e efectividade das medidas preventivas e/ou correctoras propostas. A este fin, o plan establecerá un sistema de indicadores ambientais de seguimento medibles sempre que sexa posible, os cales proporcionarán información oportuna e precisa de cada obxectivo ambiental de vixilancia, sintetizando información e permitindo controlar, en diferentes períodos de tempo, o grao de intensidade do impacto e a eficacia das medidas preventivas e correctoras adoptadas.

O Plan de Seguimento Ambiental, establece os seguintes indicadores vinculados aos efectos que poden causar as diferentes actuacións do Plan Especial e o seu desenvolvemento. A continuación, preséntanse os indicadores que permitirán avaliar o grao de desenvolvemento do plan para cada unha das variables consideradas na avaliación dos efectos do planeamento.

PATRIMONIO CULTURAL.

Adecuación para uso público dos bens patrimoniais.

Descrición:	Existencia de actuacións, instalacións ou infraestruturas para uso público do ben patrimonial. De xeito adicional, instalacións turísticas vinculadas ao ben patrimonial.
Unidade de medida:	Unidades.
Fonte de datos:	Catálogo de bens patrimoniais do Plan.
Método de cálculo:	Número de elementos do patrimonio con funcionalidade recreativa, turística, etc.
Actualización:	Revisión ou vixencia do Plan.

OCUPACIÓN DO TERRITORIO.

Vivendas baleiras.

Descrición:	Número de vivendas baleiras.
Unidade de medida:	%.
Fonte de datos:	Censo de vivendas. INE.
Método de cálculo:	Nº vivendas baleiras/Na total de vivendas.
Actualización:	Cada 10 anos.

Edificaci3n rehabilitadas.

Descrici3n:	Mide a importancia da rehabilitaci3n.
Unidade de medida:	Unidades.
Fonte de datos:	N de licenzas para rehabilitaci3n de vivendas — Concello.
M3todo de c3lculo:	-
Actualizaci3n:	Anual.

SOCIEDADE.

Evoluci3n da poboaci3n.

Descrici3n:	Avaliaci3n da din3mica da poboaci3n ao longo do tempo.
Unidade de medida:	N3mero total do habitantes.
Fonte de datos:	IGE.
M3todo de c3lculo:	-
Actualizaci3n:	Anual.

Taxa total de emprego.

Descrici3n:	A taxa de emprego def3nese como a proporci3n de persoas ocupadas dentro do grupo de poboaci3n con idade comprendida entre os 15 e os 64 anos. A s3a evoluci3n positiva as3ciase con maiores niveis de cohesi3n social e calidade de vida.
Unidade de medida:	%.
Fonte de datos:	IGE.
M3todo de c3lculo:	Nº persoas ocupadas/Nº persoas en idade activa.
Actualizaci3n:	Anual.

Crecedemento vexetativo.

Descrici3n:	Permite medir o crecedemento ou a regresi3n en termos de poboaci3n.
Unidade de medida:	Habitantes.
Fonte de datos:	IGE.
M3todo de c3lculo:	Nacementos-defunci3ns.
Actualizaci3n:	Anual.

Accesibilidade a servizos p3blicos (abundancia).

Definici3n:	Informa sobre o n3mero de dotaci3ns totais (existentes e proxectadas) no planeamento en relaci3n ao n3mero de habitantes.
Unidade de medida:	N3mero de habitantes por tipo de equipamento.
Fonte de datos:	Equipamentos definidos polo Plan. Nº de habitantes totais/Nº de instalaci3ns dun determinado tipo de equipamento M3todo de c3lculo: (sociocultural, sanitario, etc.). Nota: farase o c3lculo para cada un dos tipos de equipamentos.
Actualizaci3n:	Revisi3n ou modificaci3n do Planeamento.

Accesibilidade a servizos p3blicos (distancia).

Definici3n:	Informa sobre a distancia de desprazamento para acceder aos equipamentos contemplados no Plan.
Unidade de medida:	m.
Fonte de datos:	Equipamentos definidos polo Plan.
M3todo de c3lculo:	Distancia media entre instalaci3ns dun determinado tipo de equipamento (sociocultural, sanitario, etc.). Nota: farase o c3lculo para cada un dos tipos de equipamentos.
Actualizaci3n:	Revisi3n ou modificaci3n do Planeamento.

Acceso á sociedade da información.

Descrición:	Porcentaxe de vivendas con Conexión de banda ancha (ADSL, RDSI, rede de cable).
Unidade de medida:	%.
Fonte de datos:	IOE.
Método de cálculo:	Nº de vivendas con acceso a banda ancha/Nº total de vivendas.
Actualización:	Anual.

Superficie de parques públicos e zonas verdes en relación ao número de habitantes.

Descrición:	Permite avalar a dispoñibilidade de espazos de socialización e ocio ao aire libre.
Unidade de medida:	m ² /hab.
Fonte de datos:	Municipal.
Método de cálculo:	m ² zonas verdes/Nº habitantes censados.
Actualización:	Revisión do Planeamento.

Vivenda de protección.

Descrición:	Número de vivendas baixo algún réxime de protección.
Unidade de medida:	%.
Fonte de datos:	Municipal. IGVS.
Método de cálculo:	Número de vivendas baixo algún réxime de protección/Nº total de vivendas.
Actualización:	Anual.

ECONOMÍA.

Déficit público adaptado á Administración local.

Descrición:	Déficit público ocasionado polos gastos correntes derivados do planeamento no tocante ao mantemento de infraestruturas (abastecemento, saneamento, etc.).
Unidade de medida:	%.
Fonte de datos:	Contabilidade municipal.
Método de cálculo:	<u>Manual de cálculo do déficit en contabilidade nacional adaptado ás Corporacións Locais.</u>
Actualización:	Anual.

CICLO HÍDRICO.

Abastecemento de auga municipal.

Descrición:	Avalía o consumo do auga subministrada pola rede de abastecemento municipal, así como as perdas rexistradas na rede do distribución. Considera o consumo total dos sectores doméstico, comercial o industrial, os equipamentos o servizos municipais.
Unidade de medida:	litros/(persoa equivalente*día).
Fonte de datos:	Empresa subministro.
Método de cálculo:	Abastecemento diario (consumo doméstico+consumo industrial-consumo comercio+consumo equipamentos e servizos municipais+perdas da rede de distribución)/Nº habitantes.
Actualización:	Anual.

Saneamento de augas residuais.

Descrición:	Avalía a porcentaxe do poboación conectada a sistemas de saneamento.
Unidade de medida:	%.
Fonte de datos:	Concello; EIEL.
Método de cálculo:	Poboación conectada á rede do saneamento/Poboación total.
Actualización:	Anual.